

pernille fischer christensen & kim fupz aakeson

UNGA ASTRID

29. januari 2017

Svensk version

NORDISK FILM

EGMONT

Producer:
Lars G Lindström
NORDISK FILM PRODUCTION SVERIGE AB
+46 702 111 011
lars.lindstrom@nordiskfilm.com

TITEL OCH TITELSEKVENNS: UNGA ASTRID

1 INT/ASTRIDS VARDAGSRUM/DAG

1987

Vi ser siluetten av ASTRID LINDGREN, 80, hon sitter vid sitt skrivbord som är fyllt med en massa brev från barn. En bunt brev är öppna men det ligger flera öppnade.

Hon öppnar ännu ett brev, det är ett barn som har skrivit GRATTIS ASTRID med en färggrann teckning föreställande Pippi, hon lägger det i högen med lästa brev. Vi ser hennes händer öppna ytterligare ett brev, ett vadderat kuvert som innehåller ett kassetband.

Astrid ställer sig upp, sätter i kassetbandet i en bandspelare, trycker på play, bandet börjar snurra

BARNRÖST 1

(off)

Kära Astrid Lindgren. Vi är en fjärdeklass i Hesthült skola. Och vi vill gratulera dig på din födelsedag och säga tack för alla dina berättelser. Först är det Ingvars tur:

Det sprakar i mikrofonen, ett barn viskar, den gamla kvinnan förblir stående och sträcker sig efter ett nytt brev medan hon lyssnar.

BARNRÖST 2

(off)

Hej Astrid. Hur kan du skriva så bra om att vara barn när det var så länge sedan du själv var liten?

Astrid står stilla, tankfull, de åldrade händerna vilar på brevet och rummet är tyst för ett ögonblick.

2 EXT/FORAN NÄS OG PRASTGÅRD/DAG

UDGÅR

3 EXT/MARKVEJ/DAG

UDGÅR

4 INT/KYRKA I VIMMERBY/DAG

Astrid, 17, sitter längst ut i kyrkbänken, bredvid sitter Far, Mor, Gunnar, 18, Stina, 11, Ingegerd 7. Kyrkan är fylld med kyrkobesökare. Prästen predikar, Astrid är djupt uttråkad, hon är rastlös och fingrar på psalmboken.

PRÄST

Ropet från Sodom och Gomorra är stort, och deras synd är mycket svår; därför vill jag gå dit ned och se om de verkligen i allt hava gjort efter det rop som har kommit till mig.

Mor lägger en hand på Astrid för att få henne sitta still, hon lyder men klarar ändå inte av det. Far sneglar men blandar sig inte i.

4A EXT/LANDSKAP/DAG

En kraftig häst drar en släde genom det snöklädda landskapet, Far och Mor sitter på kuskbocken och de fyra syskonen sitter bak. Vimmerby kyrka tornar upp sig på en höjd bakom dem.

4B EXT/LANDSKAP/DAG

Astrid och Gunnar sitter i släden under pälsar och täcken tillsammans med Stina och Ingegerd. Mor och far sitter med ryggen till på kuskbocken.

ASTRID

Var skulle ni helst vilja bo, i Sodom eller Gomorra?

GUNNAR

Ingenstans såklart, är du dum eller?

ASTRID

I Gomorra säger man god morgon hela dagen och i Sodom pralar det sockerdricka, för alltid och för evigt.

Mor vänder sig om och ser på Astrid.

MOR

Tack, Astrid, det räcker nu.

Astrids syskon fnissar åt hennes stolliga idéer. Astrid sänker rösten.

ASTRID

God morgon. Sockerdricka.

Barnen nickar hövligt mot varandra och upprepar: God morgon. Sockerdricka.

MOR

Nästa som hånar bibeln får lov att gå hem!

Astrid försöker behärska sig, men ännu en rolig tanke dyker upp i hennes huvud.

4C EXT/LANDSVÄG/DAG

Astrid går ensam hem i det stora landskapet, hon sparkar till snön.

5 INT/DANSLOKAL PÅ HOTELL/KVÄLL

Hög musik från en trött ORKESTER i en sal fylld med UNGA MÄNNISKOR, men det är inte många som dansar på dansgolvet, två par dansar lite tafatt. Längs ena väggen sitter en rad pojkar och glör. Gunnar pratar med ett par vänner, flickorna sitter på en bänk på motsatta sidan. Alla sneglar på alla.

Astrid står med väninnorna Madicken och Berta. Astrid rättar till håret, sneglar på UNG MAN 1 och UNG MAN 2, de i sin tur tittar på Madicken och viskar till varandra. Astrid lutar sig fram mot Madicken.

ASTRID

Du är så fin.

Madicken ler och rycker på axlarna. Gunnar passerar förbi när han går till sina vänner.

ASTRID

Om jag var man skulle jag förälska mig i dig.

MADICKEN

Och jag skulle förälska mig i dig.

ASTRID

Du skulle aldrig titta åt mitt håll.

MADICKEN

Jag skulle se dig och förälska mig i ditt vilda huvud.

Nu spelar orkestern en mer dansvänlig melodi och det är flera som vågar bjuda upp och dansa på golvet.

Astrid ser nu att UNG MAN 1 och UNG MAN 2 är på väg fram till dem, Astrid rättar hastigt till sitt hår och gungar en aning till musiken, redo ifall hon skulle bli uppjuden.

Men det är Madicken som UNG MAN 1 frågar om lov och drar ut på dansgolvet, UNG MAN 2 går vidare. Astrid står ensam kvar och ser hur lycklig Madicken är när hon dansar med UNG MAN 1.

Astrid drar ut Berta på dansgolvet, hon är irriterad och dansar trotsigt och avigt, Berta dansar försiktigare. Astrid får syn på BLOMBERG, 49, som har kommit in och tittar när Astrid dansar.

ASTRID
(Till Berta)
Din pappa är här.

Nu ser Berta också sin far som vinkar henne till sig, hon himlar med ögonen och släpar sig bort till sin far. De lämnar lokalen tillsammans och Astrid är ensam på dansgolvet, men det berör henne inte utan hon dansar vidare.

Ett par av de andra Unga skrattar åt Astrid, hon ser bara på dem och låter sig inte bekommas.

6 EXT/HUVUDGATA I VIMMERBY/KVÄLL

Astrid och Gunnar släntrar fram genom det tomma samhället. Det snöar kraftigt och vi hör fortfarande musik från hotellet i bakgrunden.

7 EXT/LANDSVÄG/KVÄLL

Det är snö i luften och Astrid och Gunnar går hemåt. Astrid stannar upp och tittar ut över det vida landskapet.

ASTRID
Du? Jag vill utbrista i ett högt skrik från Sodom
och Gomorra.

Astrid lutar sig bakåt och skriker:

ASTRID
GOD MORGON! SOCKERDRICKA!

Gunnar flinar och stämmer in med henne.

GUNNAR & ASTRID
GOD MORGON! SOCKERDRICKA!

Astrid och Gunnar springer och virvlar upp snö medan de om och om igen ropar så att det ekar: GOD MORGON! SOCKERDRICKA.

8 INT/KÖK PÅ NÄS/KVÄLL

Astrid och Gunnar smiter försiktigt in bakvägen med stövlarna i händerna. Köket är mörkt och stilla.

MOR

(off)
Astrid?

Mor står i dörrposten i nattlinne och suckar.

MOR

Du är över en timme sen. Vad tänker du på?

ASTRID

Jag gick hem med Gunnar.

GUNNAR

Ja.

MOR

Gå och lägg dig, Gunnar

Gunnar lämnar köket, han kastar en snabb blick på Astrid.

MOR

Gunnar ska vara hemma klockan 12, du ska vara hemma klockan 11!

ASTRID

Varför får han stanna kvar längre?

MOR

Gunnar är en pojke och du är en flicka.

ASTRID

Du säger själv att alla är lika inför Gud?

MOR

Du ska inte blanda in Vår Herre i det här!

ASTRID

Du blandar själv in Gud i allt.

Mor blir alldeles paff, men nu kommer Far in i sin nattskjorta.

FAR

Ni väcker hela huset.

ASTRID

Jag frågar bara. Om alla är lika inför Gud, då är det väl ingen skillnad?

MOR

Nu går du och lägger dig, och inget läsande, du ska sova! Inte ett ord till!

Astrid ska till att svara, men Far hinner före.

FAR

Astrid? Godnatt.

Astrid ser trotsigt på Mor, men Mor står kvar tills Astrid ger upp och lämnar köket. Far och Mor ser på varandra och undrar vad de ska göra med flickan.

9 EXT/GÅRDSPLAN/DAG

Astrid går över gårdsplan med ved från skjulet. Dräng 1 och Dräng 2 håller på att sela en häst till en stor släde. Ingegerd och Stina leker i snön.

Astrid har fyllt korgen med för mycket ved och hon halkar på det isiga underlaget och slår i kinden. Vedklampar far åt alla håll.

Astrid stönar och samlar ihop veden men hinner inte ta många steg förrän hon halkar igen, rasande sparkar hon på vedklampar medan hon ligger ner.

Nu kommer Far in i hennes synfält, han räcker henne en hand och får upp henne.

Far hjälper henne med vedklamparna, Astrid halkar igen, de samlar i tysthet ihop veden, hennes fingrar är iskalla, hon andas på dem för att hålla dem varma och Far klappar om henne.

FAR

Jag tar veden, gå in och värm dig i stallet.

Hon lyder honom och går mot stallet.

10 INT/STALL/DAG

Astrid och Far mockar kostallen, hon hejdar sig och blåser på sina kalla fingrar; Far ler och nickar mot den närmsta kon.

Far och Astrid värmer händerna mot kons skinn. Far sneglar på henne och lägger sin stora hand över hennes. Hon lutar sitt huvud mot honom och suckar.

11 INT/KÖK PÅ NÄS/DAG

Samling kring matbordet för lunch, Astrid, Gunnar, Stina, Ingegerd, Far, Mor, Dräng 1 och 2, Piga 1 och 2 och en ÅLDRING. Astrid tittar ut genom fönstret medan Far ber bordsbön.

FAR

I Jesu namn till bords vi gå, välsigna, Gud, den mat vi få. Och hägna med din milda hand vårt hem, vår kung, vårt fosterland, Amen.

Medan faten går runt utväxlar Far och Mor blickar. Mor nickar och Far börjar prata.

FAR

Jag mötte Reinhold Blomberg, nu kommer Wimmerby Tidning ut två gånger i veckan och han skulle behöva en hjälpreda ...

STINA

Berätta historien om Gamla skinkan.

ASTRID

Inte Gamla skinkan igen, vi har hört den historien tusen gånger.

Far ser på Astrid och fortsätter, höjer rösten en aning.

FAR

Redaktören har inte glömt uppsatsen som du fick publicerad i tidningen ...

GUNNAR

(deklamerar)

Livet på vår gård. Författad av Astrid Ericsson, Vimmerbys Selma Lagerlöf.

Astrid slår efter honom för att få tyst på honom.

PIGA 1

All heder åt honom.

PIGA 2

Vem?

PIGA 1

Blomberg, när hustrun dog så stod han ensam med sju barn.

ASTRID

Berta säger att den nya hustrun är tokig, men att de ska skilja sig nu.

MOR

Vi sladdrar inte när vi äter.

ASTRID

(Dämpat)

Tur att det är långt mellan måltiderna.

MOR

Din far försöker berätta något.

Tystnad. Till slut kan Far få in ett ord:

FAR

Jag träffade som sagt Blomberg och han skulle behöva en volontär.

Nu har han fångat Astrids uppmärksamhet.

FAR

Han skulle gärna vilja träffa dig.

ASTRID

Mig?

MOR

Du ska fortfarande sköta dina sysslor här hemma.

Astrid ser på Far, är det verkligen sant?

12 EXT/GATA I VIMMERBY/DAG

Astrid går i snöslask längs den livliga huvudgatan och stannar framför Wimmerby Tidning. Hon öppnar försiktigt dörren.

ASTRID

Hallå?

Ingen svarar, Astrid vågar sig in i den mörka hallen.

13 INT/HALL TILL REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid står i en mörk hall med flera dörrar, hon hör svagt någon prata i telefon, nu kommer ett av Blombergs barn in i hallen, ÅKE, 9, han är i nattlinne.

ASTRID

Hej Åke, jag ska träffa din far.

ÅKE

Han arbetar.

Åke pekar på dörren till redaktionsrummet och går in i den privata delen, Astrid tittar på dörren, tvekar men knackar sedan på.

BLOMBERG

(off)

KOM IN!

14 INT/ REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid öppnar dörren till redaktionsrummet, där står Blomberg och pratar i telefon, han pekar mot en tom stol framför sitt belamrade skrivbord.

Astrid sätter sig och sneglar sig omkring medan han pratar i telefon.

BLOMBERG

Jag begriper inte ett ord.

Han lyssnar, Astrid sneglar mot honom. Han himlar med ögonen.

BLOMBERG

Kvinnan är ju från vettet. Vad ska jag göra med henne?

Personen i andra änden säger något kortfattat.

BLOMBERG

Nej, det vet jag sannerligen inte heller.

Blomberg skakar på huvudet mot Astrid

BLOMBERG

Jag har inte tid längre. Jag har en liten otålig volontär som sitter och väntar.

Blomberg muttrar och lägger på luren, han står stilla ett tag och smälter samtalet, sätter sig sedan och ser allvarligt på Astrid som nickar nervöst. Hon vet inte vad hon ska säga.

BLOMBERG

Tidning?

Astrid är för ett ögonblick förvirrad, hon samlar sig och säger:

ASTRID

Jag stavar väl och arbetar flitigt och kan arbeta övertid ifall det behövs.

Astrid ler och nickar, han tittar istadigt på henne.

BLOMBERG

Tidning?

ASTRID

Tidningar är viktiga. Jag läser alltid tidningen när min far är klar med den.

BLOMBERG

Jag säger tidning?

Astrid ser sig omkring och säger sedan försiktigt:

ASTRID

Tidning? Skrivmaskin?

BLOMBERG

Trycksvärta.

Blomberg är alltjämt allvarlig, men Astrid förstår vad han är ute efter.

ASTRID

Papper?

BLOMBERG

Nyheter.

ASTRID

Ljus.

BLOMBERG

Framtid.

ASTRID

Frihet.

Blomberg brister ut i ett stort leende.

BLOMBERG

Ja! Frihet! Sådär ja!

Astrid skrattar lättat, överraskad av hans entusiasm.

15 INT/REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid sitter bakom en skrivmaskin vid ett mindre skrivbord och tittar vördnadsfullt på tangenterna. Blomberg lägger flera handskrivna ark på hennes bord.

BLOMBERG

Dödsannonser, de ska skrivas ut.

Blomberg lägger ner ytterligare ett ark, Astrid nickar.

BLOMBERG

Och sedan har vi de jämna födelsedagarna,
bröllopen, silverbröllopen, guldbröllopen.

Nu öppnar Berta dörren till den privata delen, hon har en mindre SYSTER och Åke med sig och pratar försiktigt.

BERTA

Far?

BLOMBERG

Vi arbetar.
(till Astrid)
Och korrektur på det här.

Han lägger ett sista ark på skrivbordet, tvekande försöker Berta igen:

BERTA

Olivia är här, Far, hon gråter.

BLOMBERG

För helvete!

Astrid tittar på Blomberg som går in i den privata delen, Syster följer efter honom och Astrid får en glimt av Olivia, 32, innan han stänger dörren.

BLOMBERG

(off)
Vad är det nu?

Ett gräl uppstår därinne, Berta och Åke står kvar. Berta viskar:

BERTA

Han gav dig jobbet, grattis!

Astrid gör stora ögon och pekar på skrivmaskinen.

ASTRID

Det är en skrivmaskin!?

BERTA

Så skriv då!

Flickorna fnissar, Åke drar i Bertas arm.

ÅKE

Jag är hungrig.

Berta stänger dörren igen. Det är tyst i lokalen. Telegrafan börjar knattra, Astrid tittar på apparaten, tick, tick, tick.

15A INT/REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid provar vagnreturspaken, håller in mellanslagstangenten så att valsen går hela vägen ut tills skrivmaskinen säger PLING!

Hon sätter in ett papper i valsen, det sitter snett, vrider upp det igen, ner igen, snett, men hon får sedan till ett papper som sitter någorlunda rakt och hon pressar ner den första tangenten, klick! På pappret står ett M.

Astrids självförtroende växer en aning. Klick! Klick! Klick! Vi ser hennes ansikte samtidigt som ett barn pratar:

BARNRÖST 3

(VO)

Hej Astrid. Jag heter Lisa. Jag skriver också historier. Jag stavar inte så bra. Men det bryr jag mig inte om. När jag skriver är det som allting försvinner och jag är bara för mig själv. Men på ett bra sätt. Bara för mig själv. Det är kanske likadant för dig?

16 EXT/POTATISLAND/DAG

Vår. Astrid, Gunnar, Mor, Far, Stina, Ingegerd, Piga 1 och 2, Dräng 1 och 2 och en säsongsarbetare. Alla står på knä och lägger i potatis i den sandiga jorden.

17 EXT/POTATISLAND/DAG

Eftermiddagssol. Alla har tagit rast, Far och Mor sitter och läser tidningen. Gunnar och Stina står bakom och tittar medan Astrid pekar.

ASTRID

De jämna födelsedagarna har jag skrivit in.

Astrid pekar på ett nytt ställe och tittar på sin mor.

ASTRID

Och dödsannonserna, allihop.

Far nickar, Mor ser nyfiket på Astrid.

ASTRID

Och notisen om pojkarna som hissade upp deras kamrat i en flaggstång.

Stina försöker stava sig igenom annan historia:

STINA

Flicka från Ljung-sjö höll på att dö ...
(tittar förskräckt på Astrid)
Åt hon tändstickor?

ASTRID

Toppen på tändstickorna, hon var gravid och hade hört att fosfor kunde fördriva fostret. Men hon blev bara väldigt illamående och det hände inget med barnet ...

MOR

Tack, det är bra nu Astrid.

Astrid släpper ämnet.

ASTRID

Jag har läst korrektur på alla Blombergs artiklar.

GUNNAR

(retsamt)
Det är det jag säger, Vimmerbys Selma Lagerlöf.

Astrid slår efter honom, han backar och fortsätter.

GUNNAR

Astrid Ericssons underbara resa genom Sverige.

Hon skrattar och börjar springa för att få tag i honom. De springer över markerna och han ropar: "GOD MORGON! SOCKERDRICKA!"

18 INT/REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid skriver fortfarande med pekfingrarna, men det går fortare nu.

Hon avbryts av Blomberg som lägger ett tyskt modemagasin på hennes bord, *DIA NEUE FRAUEN*.

BLOMBERG

Titta om det är något som kan intressera vår kvinnliga läsekrets.

Astrid ser på framsidan, två kvinnor med kort hår, den ena sitter vid ett skrivbord, den andra tänder en cigarett. Telefonen ringer,

BLOMBERG

De damerna skulle nog kunna intressera våra manliga läsare.

Telefonen ringer. Blomberg svarar.

BLOMBERG

Blomberg.

Astrid tittar på kvinnorna, modiga, självständiga. Blomberg lyssnar på telefonen, och låter irriterad. Astrid bläddrar, hon hittar en artikel om stumfilmen La Garconne, med ännu en självsäker, kortklippt kvinna.

BLOMBERG

Ja, fan, det har jag glömt! Nu?
(suckar)
Jag är på väg ...

Han drämmer på luren, går bort och tar sin rock från kroken. Astrid följer honom med blicken.

BLOMBERG

Du tar invigningen av den nya järnvägen.

ASTRID

Jag?

BLOMBERG

Ja. Du. Ge mig ett reportage!

Blomberg går ut, Astrid ställer sig upp, alldeles förvirrad.

19 EXT/TÅGSTATION/DAG

En nervös Astrid står på en perrong tillsammans med en mängd frackklädda HERRAR som konverserar med varandra, hon står beredd med sitt anteckningsblock.

Nu går det ett sus bland folksamlingen, Astrid sträcker på halsen och ser ett ånglok tuffa fram i ånga och rök, tåget är pyntat med flaggor och girlanger, alla applåderar, Astrid antecknar.

20 INT/TÅG/DAG

Astrid sitter vid fönstret och ser ut på det småländska landskapet, hon antecknar frenetiskt i sitt anteckningsblock, kupén är fylld med herrar som röker, de tittar på med ett visst överseende på Astrid. En Herre viskar lågt till någon, den andre skrattar. Astrid märker dem inte.

Hon skriver flera sidor i sitt anteckningsblock, läser det hon har skrivit:

I Amerika rusa som bekant tågen fram med en så väldig hastighet

Hon stryker "veldig", skriver "förförande", läser igen, mumlar tyst sina ord, ja, det är bättre.

21 INT/ASTRIDS VÆRELSE/AFTEN

UDGÅR

22 INT/REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid är ensam, hon hamrar på skrivbordstangenterna med pekfingrarna, färgbandet hamnar snett, hon sätter det på plats, fingrarna blir svarta och hon råkar gnida in svärtan i ansiktet och fortsätter sedan att skriva vidare.

OLIVIA

(Off)

Var är Reinhold?

Astrid tittar upp, OLIVIA, 32, en vacker men nervöst lagd kvinna står och stirrar på henne.

ASTRID

God dag. Redaktören är strax tillbaka.

Olivia blir stående framför skrivbordet, Astrid sneglar på henne, skriver lite grann. Nu kommer Blomberg in utifrån. Han hejdar sig i dörren och ser på henne med plågad blick.

OLIVIA

Jag kommer för att hämta mina silverbestick.

Blomberg tar ett djupt andetag, inte nu igen?

BLOMBERG

Inte igen.

Astrid sitter helt stilla. Sedan är det som om luften går ur Olivia, hennes röst bär inte.

OLIVIA

Skäms du inte?

BLOMBERG

Jag orkar inte mer.

Astrid tittar ner i sina papper och önskar sig långt bort.

BLOMBERG

Det är ju du som har ansökt om skilsmässa.

Olivia ser kyligt på honom och upprepar:

OLIVIA

Jag vill gärna ha mina silverbestick.

BLOMBERG

Jag har inte dina silverbestick. Nu går du Olivia. Farväl, Olivia, farväl.

Blomberg tar tag i Olivia.

OLIVIA

Släpp mig! Skäms! Skäms!

Hon kämpar emot och han tar i ännu mer. Hon spottar och slår, han leder henne mot dörren.

BLOMBERG

Nu går du! Ut ur mitt liv!

Olivia slår sig fri och går ut. Blomberg sjunker ihop, torkar bort spottet. Astrid vet inte vad hon ska göra av sig själv, hon drar ut pappret ur skrivmaskinen och säger lågt:

ASTRID

Jag är färdig med artikeln.

Blomberg tittar upp på den unga, oskyldiga flickan.

BLOMBERG

Det kan vänta, nu går vi ner och tröstar oss med en kaffe och kaka.

Blomberg går ut genom dörren, Astrid ställer sig upp och tar sin kapp och skyndar efter honom.

23 EXT/GATA I VIMMERBY/DAG

Astrid småspringer och får på sig kappan. Hon kommer ikapp Blomberg och går bakom hans breda rygg.

24 INT/KONDITORI/DAG

Astrid och Blomberg sitter med kaffe och bakverk, lokalen är fullpackad med andra GÄSTER och en äldre SERVITRIS som håller ett öga på allt och alla.

Astrid är upptagen av sitt bakverk, den är god, hon äter upp den sista biten och ser att Blomberg stirrar modlöst ner på sitt kakfat, hon vill trösta honom.

ASTRID

(om kakan)
Den är god.

Blomberg ler svagt och blir sedan allvarlig igen.

BLOMBERG

Vi förlorade vårt spädbarn. En liten flicka. Det finns ingen större sorg för en kvinna än att förlora ett barn.

ASTRID

Eller för en man, väl?

Han ser på Astrid, sedan tar han sin servett och håller hennes haka och torkar försiktigt bort trycksvärtan från hennes ansikte. Hon rodnar men låter honom göra det.

25 INT/REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid läser upp sin artikel, Blomberg har dragit fram sin stol till hennes bord och han tittar på henne koncentrerade ansikte:

ASTRID

I Amerika rusa som bekant tågen fram med en så förförande hastighet, att dagar och nätter skymta förbi som vita och svarta streck.

Astrid tittar upp på Blomberg, han nickar, fortsatt.

ASTRID

Nå, det gjorde då inte det här tåget. Det rullade fram med alldeles lagom fart för att man skulle kunna njuta av den vackra småländska naturen.

Blomberg lyssnar.

ASTRID

Då och då kom man till en liten station med ett rött stationshus och girlander samt dekorationer i långa banor och så fullt med folk, som tittade och vinkade.

Astrid ser på Blomberg för att få höra vad han tycker.

BLOMBERG

Du kan skriva.

Astrid ler och rodnar.

ASTRID

Jag kunde helt enkelt inte sluta.

BLOMBERG

Du är lysande, Astrid!

Blomberg sluter ögonen och lutar sig mot henne.

BLOMBERG

Skin lite på mig, jag behöver det.

Astrid ser på hans slutna ögon, hur ska hon kunna skina på honom?

26 INT/FRISÖRSALONGEN/DAG

Astrid sitter i frisörstol och tittar på sig själv i spegeln. Två manliga KUNDER sitter och väntar och tittar nyfiket på. En äldre manlig FRISÖR står med ett modemagasin och ser på de korthåriga kvinnorna, han lägger ifrån sig magasinet och ser skeptiskt på Astrids långa hår.

ASTRID

Klipp bara!

Frisören tar tag i lite av Astrids långa hår och klipper av det. Astrid ser sig själv i spegeln och inväntar förvandlingen.

27 INT/KÖKET PÅ NÄS/DAG

Det är tyst. Astrid sitter med Stina, Ingegerd och Mor. De sitter och skalar en stor mängd potatis. Stina och Ingegerd sneglar på Mor som sitter alldeles sluten och stram.

28 EXT/LANDSVÄG/DAG

Astrid cyklar ner till staden, hon njuter av vinden i håret, hon ropar på två hästar som står i en hage och de börjar springa längs med henne innanför inhägnaden.

29 INT/REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid skriver på skrivmaskinen. Nu kommer Blomberg in från den privata delen, han ser jäktad ut och tittar som hastigast på Astrid och börjar rota i papperna på sitt skrivbord.

ASTRID

God morgon. Jag har en ny frisyr.

BLOMBERG

Det kan jag lova!

Blomberg rotar vidare bland papperna och tittar som hastigast upp.

ASTRID

Min mor tror att frisyren kommer att skicka mig direkt till helvetet.

BLOMBERG

Har inte Gud annat att tänka på än en vacker sekreterares frisyr?

Astrid tittar överraskat på Blomberg som nu har hittat de papper han letade efter och skyndar ut igen.

BLOMBERG

Jag är på tryckeriet.

Astrid lutar sig tillbaka och rättar till frisyren. Vacker?

30 INT/REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid rättar till ett papper i skrivmaskinen, Blomberg sitter i telefon, han lyssnar och mumlar och avslutar med att mumla adjö och lägger på.

Han sitter och stirrar. Det är alldeles tyst i lokalen. Astrid tittar på Blomberg. Han suckar missmodigt.

Hon ställer sig upp och lägger ett pappersark på hans skrivbord.

ASTRID

Är det något på tok?

Han lutar sig fram, lägger huvudet mot hennes mage. Hon står helt stilla. Han har slutit ögonen. Hon vet inte vad hon ska göra, men stryker honom över huvudet. Han lyfter huvudet och ser på henne.

BLOMBERG

Det här är nog ingen bra idé.

Nej. De tvekar. Blomberg reser sig upp, han ser ned på henne.

BLOMBERG

Det här är olagligt, jag är fortfarande en gift man.

Astrid nickar.

BLOMBERG

Du borde gå hem nu.

Astrid går bort till sin kappa, tar den och vänder sig om för att gå men nu står Blomberg framför dörren och spärrar vägen för henne. Han tar hennes händer och för dem upp till sitt ansikte, låter dem smeka kinderna.

Sedan kysser han henne, de har sex med varandra ...

31 INT/ASTRIDS RUM/KVÄLL

Astrid ligger i sin säng och stirrar upp i taket, hon kan verkligen inte sova, hon sträcker sig efter en bok, försöker läsa men det går inte. Hon slår ihop den och klappar den lätt mot sitt bröst, om och om igen. Det slutar med att hon kastar iväg den och att hon stirrar vidare i taket.

32 EXT/GADE I VIMMERBY/DAG

UDGÅR

32A INT/DANSSAL PÅ HOTELL/KVÄLL

Astrid sitter i danssalen. Unga Människor dansar, Madicken är ute på dansgolvet igen, Berta börjar gå mot Astrid som skyndar sig att se bort. Men Berta ler och sätter sig bredvid henne.

BERTA

Ska vi dansa?

Astrid kan inte se henne i ögonen, hon mår inte bra och skakar på huvudet och reser sig upp.

ASTRID

Jag går hem.

BERTA

Vad är det med dig?

ASTRID

Jag är inte på humör.

Astrid börjar gå mot entrén, hon känner Bertas blick i ryggen när hon tar sig fram mellan de dansande paren.

33 INT/REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid står vid ena sidan av skrivbordet. Blomberg på andra sidan. Stämningen mellan dem är lätt och lekfull.

BLOMBERG

Korrekturen?

ASTRID

Klara.

BLOMBERG

Annonserna?

ASTRID

Där borta.

Astrid pekar, Blomberg nickar.

BLOMBERG

Mina barn?

ASTRID

De är väl i skolan?

BLOMBERG

Och mitt sovrum?

ASTRID

Det är väl där det alltid varit?

BLOMBERG

Jag vill ta dig dit in.

De ser på varandra, han går runt skrivbordet och får fatt i henne.

ASTRID

Skäms på dig, gamla gifta karl.

BLOMBERG

Jag skäms, jag skäms! Hela vägen in i sovrummet

...

Blomberg tar Astrids hand, drar upp henne och leder henne ut ur redaktionslokalen.

34 INT/BLOMBERGS SOVRUM/DAG

Astrid följer Blomberg in i rummet, han knuffar ner henne på sängen och börjar knäppa upp hennes klänning.

ASTRID

Tidning.

Blomberg ser på henne, vad menar hon? Hon ler och lägger sig ovanpå honom och säger igen.

ASTRID

Jag säger tidning.

Jaså, *den* leken, Blomberg har svårt att koncentrera sig, han är upptagen av att knäppa upp hennes klänning.

BLOMBERG

Jaja ... Wimmerby Tidning.

ASTRID

Talangfull kvinnlig journalist.

Blomberg föser henne åt sidan och lägger sig över henne och fumlar med knapparna på hennes klänning.

BLOMBERG

LIV!

Blomberg hyssjar, men Astrid låter sig inte hindras.

ASTRID
LUST! GLÄDJE!

Blomberg får äntligen upp hennes klänning.

ASTRID
FRIHET!

Han lägger en hand över hennes mun och kysser hennes hals, nu blir det allvar och de har sex.

35 EXT/FÄLT/DAG

Far och Dräng 1 och 2 sätter eld på stubbarna i marken. Elden brinner häftigt, Astrid ser på röken.

Det brinner och pyr i marken. Far, Mor, Astrid, Gunnar, Stina, Piga 1 och 2 och Dräng 1 och 2 har halsdukar lindade runt huvudet, de går med långa störor och vänder den torra halmen, de kan knappt se varandra, röken bolmar kring de och deras ögon tåras.

Astrid går bort från röken, hon är väldigt trött, hon lutar pannan mot stören och böjer sig fram och sluter ögonen.

MOR
Astrid?

Astrid står bara med slutna ögon. Mor är framme hos henne.

MOR
Astrid?

ASTRID
Jag är så trött, så trött.

MOR
Vi är alla trötta. Det är bara att kämpa på.

Astrid står kvar. Mor är frågande.

MOR
Vad är det med dig?

ASTRID
Röken gör mig illamående.

MOR
Är det den tiden på månaden?

Astrid har inte tänkt på det. Hon nickar avvaktande.

MOR

Gå hem och lägg dig en stund.

Astrid reser sig upp och går långsamt mot gården. Mor tittar efter henne, röken bolmar bakom dem.

36 INT/REDAKTIONSLOKAL/DAG

Astrid knappar på skrivmaskinen, det går långsamt och ibland stannar hon upp helt. Blomberg sorterar lite papper, hon skriver lite till men stannar slutligen upp igen.

BLOMBERG

Det är väldigt lugnt här idag.

ASTRID

Min period har inte kommit än.

Blomberg ser bekymrat på henne.

ASTRID

Den brukar komma som den ska.

BLOMBERG

Hur länge är det sedan sist?

ASTRID

För länge, alltför länge.

BLOMBERG

Hur länge är alltför länge?

De ser på varandra, Blomberg går fram till henne.

ASTRID

Du lovade att vara försiktig.

Blomberg tar ett djupt andetag.

ASTRID

Mina föräldrar, det kommer att krossa dem!

BLOMBERG

Nu tar vi det lugnt.

Astrid knuffar till honom, han ser på henne och håller fast i henne.

ASTRID

Vi brukar kyrkans mark, vi är granne med prästen.

BLOMBERG

Jag lämnar dig inte.

Astrid stönar olyckligt.

BLOMBERG

Vi löser det här, jag lovar dig att vi löser det.

Blomberg tar tag i hennes haka för att kyssa henne, men nu upptäcker Astrid att Berta står i dörren till den privata delen och stirrar på dem. Hon är stel och mållös. Astrid får panik och vänder instinktivt ryggen och gömmer sitt ansikte.

Berta är förstummad, Blomberg är förstummad. Astrid täcker fortfarande sitt ansikte med händerna.

Sedan går Astrid bort och tar sin kappa, med den i handen går hon förbi Berta och lämnar lokalen.

36A EXT/SKOG/DAG

Astrid går raskt på skogsvägen, fortfarande med kappan i handen.

37 INT/STALL/DAG

Astrid mockar i stallet, lägger halm och spillning i en skottkärra. Far kommer in.

FAR

Blomberg har bett att få träffa oss.

Astrid öppnar munnen men vet inte riktigt vad hon ska säga.

ASTRID

Ja.

FAR

Sköter du inte ditt arbete?

Astrid kämpar med att få det sagt.

FAR

Astrid?

ASTRID

Gravid.

Far ser bestört på henne.

ASTRID

Jag är gravid.

FAR

Med vem?

Astrid ser hur Fars värld rasar samman.

ASTRID

Förlåt. Förlåt.

FAR

Med vem?

Astrid svarar inte, Far ser henne rätt i ögonen

FAR

Med vem?

ASTRID

Blomberg.

Astrid försöker möta sin fars blick, men far är alldeles förstenad och vänder sig om och lämnar stallet.

38 INT/ASTRIDS RUM/KVÄLL

Astrid står i sitt rum, Mor stirrar på henne, hon är skakad.

MOR

Hur länge sedan är det du fick din senaste period?

ASTRID

Länge.

MOR

Hur länge?

ASTRID

Jag vet inte, alltför länge.

MOR

Ömmar bröstet?

Astrid nickar.

MOR

Och du är trött?

Astrid nickar.

MOR

Illamående?

ASTRID

Inte så mycket längre.

MOR

Ta av dig klänningen.

Astrid knäpper upp klänningen och tar av sig den. Mor har svårt att hålla sig lugn och sansad.

MOR

Underkjolen.

Astrid börjar dra av sig underkjolen. Mor är otålig och drar ner kjolen den sista biten. Astrid står naken och skamfull inför sin mor. Mor tittar på hennes mage, det är inte mycket att se. Mor torkar sina ögon.

MOR

Vi är grannar till prästen. Din far är kyrkvärd. Vi arrenderar kyrkans mark. Vi lever av kyrkans jord.

ASTRID

Ja.

MOR

Ingen får veta det här.

ASTRID

Nej.

MOR

Du berättar inte för någon. Är det klart?

ASTRID

Ja.

MOR

Ta på dig kläderna.

Astrid lyder och börjar klä sig. Mor kan inte dölja sina olyckliga känslor.

39 INT/FINRUM PÅ NÄS/DAG

Astrid bär in en bricka med tekoppar och tekanna i finrummet. Där sitter Blomberg, som verkar lite illa till mods, framför Far och Mor som båda sitter mycket stilla.

Astrid sätter sig på en stol bakom dem, hon ser ryggarna på Mor och Far som fortfarande sitter alldeles stilla.

BLOMBERG

Jag beklagar djupt.

Astrid sänker blicken. Hon skäms för mycket för att se upp.

BLOMBERG

Det finns ingen ursäkt för detta, jag tar helt på mig skulden.

FAR

Det är vi överens om.

Astrid tittar ner.

BLOMBERG

Min situation är tyvärr ganska komplicerad.

Astrid tittar försiktigt upp och sedan ner igen.

BLOMBERG

Jag är ännu bara separerad från Olivia. Hon har ju tagit det till domstolen. Men när min skilsmässa är till stånd så kommer allt bli enklare.

FAR

Enklare?

BLOMBERG

Jag har hittat en klinik i Vattersnäs där Astrid kan föda i full diskretion.

Blomberg är torr i munnen, han dricker lite av sitt te.

BLOMBERG

Jag är inte en man som smiter från sitt ansvar.

Astrid ser på Mors rygg, Far har tagit hennes hand under bordet.

BLOMBERG

Jag kommer givetvis att äkta Astrid så fort jag är en fri man. Hon är ett ljus, en begåvning, full av liv och lust.

Astrid ser på Blomberg, gifta oss?

BLOMBERG

Jag vill gärna visa att mitt uppsåt är gott, vi kan trolova oss redan nu. Givetvis i all diskretion.

Blomberg tittar på Far och vill gärna få en bekräftelse av honom.

BLOMBERG

Ett trolvningsbarn har både en far och en mor, barnet kommer att bära mitt namn och få ärva mig.

FAR

Vi vet mycket väl vad en trolovning är.

BLOMBERG

Jag älskar Astrid. Jag älskar er dotter.

Far ser på Blomberg och har inget mer att säga. Astrid vill bara försvinna bort.

40 EXT/SKOGSSJÖ/DAG

Det skymmer. Astrid går genom skogen ner till en sjö, hon sätter sig ner och tittar ut över det mörka vattnet.

Nu kommer Blomberg, han sätter sig på huk bredvid och lägger en arm om hennes axlar.

BLOMBERG

Det gick väl ganska bra?

ASTRID

Jag har ödelagt allt, jag ödelägger dem.

BLOMBERG

Vi ska ju gifta oss?

ASTRID

Jag ska försvinna.

BLOMBERG

Försvinna?

ASTRID

Jag kan inte vara kvar här. Jag är tvungen att försvinna!

BLOMBERG

Älskling?

ASTRID

Min mage växer, förr eller senare kan man se det. Jag kan inte visa mig någonstans.

Blomberg vet inte vad han ska säga.

ASTRID

Kan du hjälpa mig?

BLOMBERG

Självfallet hjälper jag dig. Självfallet gör jag det.

ASTRID

Så hjälp mig då att försvinna.

Blomberg tar henne i sin famn och vagnar henne, Astrid sluter sina ögon.

41 INT/KONDITORI/DAG

Astrid sitter med Madicken och de har varsin kopp te. De sitter vid fönstret där varken den äldre SERVITRISEN, ENSAM MAN eller ÄLDRE DAM 1 och 2, som sitter vid de andra borden, kan höra dem.

Madicken ser på Astrid, som lutar sig fram och viskar:

ASTRID

Jag är med barn.

Madicken nickar bara och Astrid inser att det inte kommer som en överraskning.

ASTRID

Visste du om det?

MADICKEN

Det är Vimmerby, folk pratar.

Astrid sneglar med blicken, ÄLDRE DAM 1 och 2 sitter faktiskt och tittar på dem.

MADICKEN

Ska du gifta dig med honom?

ASTRID

Senare, när han har skiljt sig.

MADICKEN

Men är han inte lite gammal?

Astrid ser nu att ENSAM MAN också tittar på dem, Astrid talar ännu tystare.

ASTRID

Han hjälper mig till Stockholm.

MADICKEN

Stockholm?

ASTRID

Jag ska söka in till en sekreterarutbildning. Jag kommer lära mig skriva blindskrift och stenografi.

MADICKEN

Men du skulle ju bli vår stjärnreporter! Du ska ju skriva om liv och död och allt däremellan.

Astrid orkar inte med att de andra i lokalen tittar på dem, hon tar Madickens händer.

ASTRID

Vi är vuxna nu.

Astrid lutar sig fram.

ASTRID

Hör du inte det? Pensionat. Sekreterarutbildning. Blindskrift. Stenografi.

Madicken nickar, det är verkligen vuxna ord.

ASTRID

Farväl klätterträd, kor, halmlyor, badsjöar, äventyr. Farväl kurragömma, skattjakter. Farväl sockerdricka. Farväl.

De sitter ett tag. Förstämnda. De får båda tårar i ögonen. Astrid släpper Madickens händer, reser sig tvärt och lämnar konditoriet.

42 EXT/PERRONG/DAG

Astrid och Far står vid tåget. Hon har en resväska, de har svårt att finna ord. En KONDUKTÖR tittar upp och ner längs perrongen.

FAR

Oj!

Far springer längs perrongen, Astrid tittar på honom. Hon står ensam ett ögonblick, sedan ser hon honom komma springande tillbaka, han är andfådd och har en papperspåse i handen.

FAR

Det är från Mor, hennes bröd, korv och ost.

Astrid får papperspåsen.

ASTRID

Far ...

Astrid är rädd och förvirrad men kan inte sätta ord på det. Konduktören visslar i sin visselpipa.

FAR

Du klarar det här.

Astrid tar paketet. Hon och Far ser på varandra, sedan stiger Astrid upp på tåget. Far blir stående kvar med alla sina vändor.

43 INT/TÅGKUPÉ/DAG

Astrid lutar sig fram i tågkupén så att hon kan se far på perrongen. Tåget sätts i rörelse, far blir mindre och mindre, Astrid lutar sig tillbaka i sätet, ensam i världen, hon ser landskapet fara för förbi.

44 EXT/SMÅLAND/DAG

Tåget tuffar genom landskapet och vi hör en barnröst igen:

BARNRÖST 4

(Off)

Kära Astrid. Jag heter Jenny. Du skriver ofta om döden. Många är döda i dina berättelser. Pippis mamma. Jonatan dör. Skorpan dör. Mios mor är inte heller där. Men man får ändå lust att leva när man läser om det i dina böcker. Man VILL bara leva.

45 INT/KLASSRUM/DAG

Astrid övar på stenografi i ett stort klassrum. Hennes graviditet är nu synlig. Salen är fylld med andra ELEVER, alla unga kvinnor. En LÄRARINNA går mellan bänkarna.

Astrid stenograferar på, hon tittar på det hemliga språkets krusiduller som hon nedtecknar. Sedan grimaserar hon och tar sig för magen. Eleven bredvid henne ler inkännande till henne, Astrid ler lite ansträngt tillbaka.

46 EXT/GATA I STOCKHOLM/DAG

Höst och regn. Astrid går på en gata, det är ett myller av MÄNNISKOR med paraplyer, Astrid ser två TRENDIGA KVINNOR som talar med varandra och som utstrålar självständighet. Astrid fortsätter vidare ensam.

Astrid svänger upp på Artillerigatan och är nästa hemma.

46A INT/TRAPPHUS/DAG

Astrid kommer in i pensionatet där hon bor, hon passerar en jämnårig FLICKA 1 som talar lågmält i en telefon.

47 INT/KORRIDOR I PENSIONAT/DAG

Astrid går längs en lång korridor, VÄRDINNAN, 75, sticker nyfiket ut huvudet från rummet för att kolla vem det är som kommit.

ASTRID

God dag.

Värdinnan svarar med en nick, hon går in i rummet igen. Astrid går längs en lång mörk korridor och in på sitt rum.

48 INT/RUM I PENSIONAT/DAG

Astrid kämpar med att få upp fönstret i ett litet, kallt och eländigt rum. Det finns två sängar. På den ena sängen sitter SAGA, 20 år, med kappa på sig och viker en pappershatt av en tidning.

SAGA

Du tycker inte att det är tillräckligt kallt?

ASTRID

Hon kokar fisk igen.

SAGA

Och vi har inget mer ved.

Astrid låter fönstret vara och lägger sig på sin säng, Saga kastar en tidning på Astrids mage.

SAGA

Du ska också göra en hatt, skynda dig.

ASTRID

Vad ska vi med hattarna till?

SAGA

Det är fest på Annas rum, hon har ved.

ASTRID

Jag ska inte gå på någon fest.

SAGA

Hon har ved och en grammofon.

Astrid rör inte tidningen, Saga sätter på sig sin hatt och börjar vika Astrids.

SAGA

Fest, upp med dig.

Astrid suckar och ska inte på någon fest.

49 INT/RUM 2 PÅ PENSIONAT/KVÄLL

Fest. Astrid, Saga, FLICKA 1 och FLICKA 2, 3, 4, 5 sitter alla med pappershatt på huvudet. Astrid sitter lutad mot Flicka 1 medan Flicka 2 och 3 och 4 dansar till en grammofon. Två av dem har byxor.

Saga håller upp väldigt små skvättar brännvin i glasen. Flera röker cigaretter. Astrid tar av sig sin hatt, sitter med den ett tag och upptäcker något i tidningen, TIDEVARVET, hatten är vikt av. Hon viker ut den.

ASTRID

Vägen till frihet av Honorine Hermelin
(bläddrar vidare)
... Elin Wägner, Edith Södergran

SAGA

De skriver om att vi ska vara delaktiga i politiken och tänka själva och att vi inte ska finna oss i vad som helst.

FLICKA 1

Alla artiklar är skrivna av kvinnor.

Saga pekar på ett litet fotografi av en kvinna på framsidan.

SAGA

Hon där på framsidan är advokat, Eva Andén.

ASTRID

En kvinnlig advokat?

Saga ropar till FLICKA 4.

SAGA

Berätta för Astrid om Eva Andén.

(Till Astrid)

Hon har träffat henne!

FLICKA 2

(sjunger)

Eva Andeeeeen, hon är fin och reeeeen ...

FLICKA 4

Hon är fantastisk, hon hjälpte mig helt gratis, hon fick mig till Köpenhamn när jag skulle föda.

ASTRID

Min trolovade har hittat en barnklinik i Vattersnäs.

SAGA

Anna födde på Rigshospitalet och Eva Andén ordnade med en fosterfamilj därnere.

FLICKA 4

Hon hjälper alla.

ASTRID

Var är barnet nu?

De avbryts, Vårdinnan öppnar, hon ser missbelåtet på de unga kvinnorna i deras löjliga hattar och viftar sedan med ett telegram.

VÄRDINNA

Telegram till Ericsson.

Astrid reser sig och tar telegrammet, Vårdinnan går igen, Astrid öppnar och läser.

*RING STOPP VI MÅSTE SES
STOPP DIN STOPP*

SAGA

Har det hänt något?

Astrid ler.

ASTRID

Min fästman saknar mig tror jag.

Flickorna säger åhhhh, Flicka 4 skruvar upp musiken och dansen sätter igång igen.

49A EXT/GATA I STOCKHOLM/DAG

Astrid går raskt mot hotellet, hon är spänd och glad.

50 INT/HOTELLOBBY/DAG

Astrid kommer in i lobbyn, passerar ett par andra HOTELLGÄSTER och går fram till receptionen. Där står en uttråkad RECEPTIONIST och tittar lojt på henne.

ASTRID

Min man väntar mig, Gustafsson, Axel Gustafsson.

Receptionisten tittar i gästboken.

RECEPTIONIST

Er man finns på rum 218.

Astrid nickar ett tack och går mot trappan.

51 INT/HOTELLKORRIDOR/DAG

Astrid går längs en hotellkorridor och kommer fram till rum 218. Tvekar men knackar sedan. Blomberg öppnar dörren och tar ett steg tillbaka.

52 INT/HOTELLRUM/DAG

Astrid går in, Blomberg stänger dörren efter henne, hon ler mot honom.

ASTRID

Hej.

Blomberg tar hennes kappa.

BLOMBERG

Sätt dig.

Astrid sätter sig ner och ser att han är illa till mods, han är blek och darrig.

ASTRID

Är det något som är fel?

BLOMBERG

Problem, ja ... nya problem,

Blomberg försöker ta sig samman.

BLOMBERG

Var i helvete du än föder så är du tvungen att uppge faderns namn och då är det bara att läsa i kyrkboken, Reinhold Blomberg, och då har de sitt bevis!

ASTRID

Vad är det som har hänt?

BLOMBERG

Olivia har hört rykten. Hon vill ruinera mig, spärra in mig.

| Blomberg kan inte hålla sig lugn.

BLOMBERG

Olivia har hört rykten. Nu anklagar hon mig för otukt. Jag riskerar fängelse.

ASTRID

Fängelse?

Blomberg skakar på huvudet och sätter sig bredvid henne, torkar bort tårar i ögonen.

BLOMBERG

Hon har fått rätten att skjuta upp skilsmäsoärendet. Nu ska hon bevisa att jag har gjort dig gravid.

Astrid vet inte vad hon ska säga.

BLOMBERG

Fängelse, Astrid! Domaren kan sätta mig bakom lås och bom.

Blomberg ser vanmäktigt på Astrid.

BLOMBERG

Vad ska jag säga till mina barn? Ingen mor och en far i fängelse.

Astrid tar hans hand, han skakar på huvudet och gör sig fri.

BLOMBERG

Jag är hungrig. Vi går och äter.

Astrid nickar, han reser sig upp och går mot dörren, Astrid följer efter.

53 INT/RESTAURANG PÅ HOTELL/KVÄLL

Astrid äter, medan Blomberg petar med gaffeln i sin mat. Omkring dem sitter andra Hotellgästerna och det går runt Servitörer som serverar mat.

Astrid ser sig omkring, en Hotellgäst tittar intresserat på dem, Astrid vänder sig mot Blomberg igen och kommer med ett förslag.

ASTRID

En av flickorna på pensionatet födde i Danmark.

Blomberg har förlorat aptiten och skjuter ifrån sig tallriken.

ASTRID

De säger att hon inte behövde uppge vem som var fadern.

Blomberg tittar upp, nu är han intresserad.

ASTRID

Det finns en advokat som hjälper unga gravida kvinnor att föda i Danmark.

BLOMBERG

Vem?

ASTRID

Hon heter Eva Andén.

Blomberg rynkar pannan och ler klenetroget.

BLOMBERG

En kvinnlig advokat?

ASTRID

Ja.

Blomberg tycker att det låter märkligt.

ASTRID

Barnet kommer till fosterhem i Danmark, jag kan visa mig i Vimmerby.

Blomberg ser på Astrid.

ASTRID

Tills rättssaken är över.

Astrid sträcker sig fram och lägger sin hand på hans.

ASTRID

Så kan du skilja dig och vi gifter oss och barnet kan få komma hem.

Blomberg ser på henne. Det är kanske ingen dum idé.

54 INT/HOTELLRUM/DAG

Astrid och Blomberg ligger påklädda på sängen, tätt hopslingrade, han blundar, hon tittar i taket.

55 INT/TÅGKUPÉ/DAG

UDGÅR

56 EXT/HAV/DAG

Ett dimmigt och lugnt hav, en större färja uppenbarar sig på väg från Sverige till Danmark.

57 EXT/FÄRJA/DAG

Det är iskallt och disigt, Astrid kommer inifrån färjan, hon ser sig osäkert om och ställer sig vid relingen. Hon fryser i den tunna kappan men står kvar.

57A INT/PASSKONTROLL/KVÄLL

Astrid står lite nervös i en kö med andra RESENÄRER, en PASSKONTROLLANT sitter i en liten glasbur och granskar passen som han stämplar. Astrid står näst på tur.

PASSKONTROLLANT (DANSKA)

Vær venlig at træde frem.

Astrid förstår inte vad han säger.

ASTRID

Förlåt?

PASSKONTROLLANT (DANSKA)

Træd frem!

Han vinkar fram Astrid till glasbåset, Passkontrollanten tittar ointresserat i hennes pass och stämplar sedan:

KØBENHAVN
INDREJST den
21NOV.1926
Statspolitiet (4.)

58 EXT/FRAMFÖR VILLA/KVÄLL

Astrid följer efter en ung man, CARL, 16, han bär hennes resväska på en överväxt trädgårdsgång. Det har regnat.

CARL (DANSKA)

Nu er vi her

Carl går före henne upp till villan och öppnar dörren, ropar:

CARL (DANSKA)

Mor? Jeg er her med Astrid Ericsson!

Carl ler och kliver åt sidan. Astrid tar ett osäkert steg in i det främmande huset.

59 INT/HALLEN HOS MARIE/KVÄLL

Astrid och Carl kommer in i hallen, nu anländer MARIE, 42. Hon har ett ettårigt gråtande BARN på armen.

MARIE (DANSKA)

Det var godt, Astrid.
(hon presenterar sig)
Marie.

ASTRID

Astrid Ericsson, god dag.

MARIE (DANSKA)

Det her er Esse, mit andet svenske plejebarn.

Marie trycker Astrids framsträckta hand. I samma ögonblick börjar en tekokare att vissla.

MARIE (DANSKA)

Carl, tevandet

(till Astrid)
Frakken hænger du der

Carl tar resväskan och går in villan. Astrid hänger upp kappan, Marie ropar efter Carl:

MARIE (DANSKA)
Og Astrids kuffert skal ind på værelset.

CARL
(off)
Javel, javel.

Marie ser på Astrid och byter hastigt ämne:

MARIE (DANSKA/SVENSKA)
Er du illamående?

Astrid blir glatt överraskad av frågan.

ASTRID
Du kan svenska?

MARIE (DANSKA/SVENSKA)
Du er icke min første svenska flicka.

Marie går före Astrid till gästrummet med Barnet på armen. Astrid följer försiktigt efter.

60 INT/GÄSTRUM HOS MARIE/KVÄLL

Astrid följer efter Marie med Barn på armen in i ett litet, rent och enkelt möblerat rum. Marie nickar mot sängen.

MARIE (DANSKA)
Ned og ligge med dig, det trænger du helt sikkert til.

Hon kan ha rätt. Astrid lägger sig ovanpå sängen, Marie sätter Barnet på golvet och puffar upp kudden. Nu börjar Carl spela på pianot i stora rummet.

MARIE (DANSKA)
Har du hævede ben?

ASTRID
Jag vet inte ... kanske lite.

Marie hittar ännu en kudde och lägger den under Astrids ben.

MARIE (DANSKA)

(om Carls pianospel)
Skal jeg bede ham geniet om at holde op?

ASTRID

Nej, det är fint.

Marie pekar frågande på Astrids mage.

MARIE (DANSKA)

Må jeg mærke?

Astrid nickar. Marie blottlägger Astrids mage och trycker erfaret på den. Hon känner koncentrerat överallt på magen. Astrid ser att Marie har kunniga händer.

MARIE (DANSKA)

Her er benene, knæ ... det her er er arm, en numse der og så hovedet helt her nede, den har vendt sig rigtigt.

Det sparkar inne i magen, Astrid och Marie ler. Barnet börjar gny nere på golvet.

MARIE (DANSKA)

Et lille livligt menneske,

Nu visslar en tekokare. Marie tar upp barnet och stänger dörren efter sig. Astrid känner försiktigt med en hand. Sedan med båda händerna. Hon undersöker. Är det verkligen en människa som ligger därinne?

61 INT/RUM PÅ BB/DAG

Astrid föder, Marie sitter bredvid och viskar uppmuntrande ord och torkar Astrids svettiga panna. Astrid kämpar mot smärtan, en BARNMORSKA och en SJUKSKÖTERSKA 1 står bredvid.

BARNMORSKA (DANSKA)

Det er tilladt at presse, unge dame, vi skal ju have kalorius ud.

Astrid jämrar sig, pressar och nu går det, hon försöker höja huvudet för att se sitt barn, det hörs ett plask och barnskrik.

BARNMORSKA (DANSKA)

Drengbarn, velskabt, 10 fingre, 10 tæer.

Astrid faller tillbaka i sängen, både utmattad och lättad. Marie ler mot henne. Den nyfödda bebin skriker, Astrid försöker få en glimt av barnet mellan Barnmorskan och Sjuksköterska 1. Men hon kan inte se honom. Barnmorska och Sjuksköterska 1 står tätt intill. De tvättar honom, han gråter.

MARIE (DANSKA)

Du får ham over nu.

Sedan kommer Sjuksköterska 1 med den nytvättade BEBIS LASSE. Barnmorskan lämnar rummet.

MARIE (DANSKA)

Se, så er den lille herre klar til at møde sin mor.

Astrid tar Bebis Lasse i sin famn och kan inte ta ögonen från det lilla ansiktet.

ASTRID

Oj! Hej!

SJUKSKÖTERSKA 1 (DANSKA)

Jag kommer tilbage om lidt

Sjuksköterska 1 samlar ihop lite blodiga lakan och lämnar rummet. Astrid vet inte vad hon ska göra med den lilla varelsen eller med alla känslor som plötsligt väller upp i henne. Hon viskar:

ASTRID

Hej? Jag är din mamma. Hej, lilla gubben. Hej, lilla du.

Marie ler, Astrid rör vid hans ansikte med ett finger. Mimar tyst ett hej.

62 INT/GÄSTRUM HOS MARIE/DAG

Astrid sitter dyster till sinnet, hon håller Bebis Lasse i famnen och ammar. Marie håller på att packa hennes resväska.

MARIE (DANSKA)

Jag har pakket lidt vaniljekranse og jødekager ned i din kuffert.

Astrid svarar inte, hon har ammat klart.

MARIE (DANSKA)

Nu lægger du Lasse og så binder vi dig ind.

Marie tar Bebis Lasse och lägger honom på sängen och hjälper Astrid av med klänning och underkläder. Astrid är bar på överkroppen, Marie börjar linda in hennes bröst. Astrid vet att hon inte kommer undan.

ASTRID

Folk kommer att veta att något är på tok om jag inte kommer hem till jul.

Marie binder hårt runt Astrids bröst.

MARIE (DANSKA)

Det kan godt komme til at gøre rigtig ondt den næste uges tid, men du må ikke malke ud, hvis du malker ud bliver du ved med at lave mælk.

Astrid tar inte ögonen från Bebis Lasse på sängen under hela tiden som Marie binder.

Marie häftar fast lindan så att den sitter fast. Astrid tittar på Bebis Lasse.

63 INT/MARIES HALL/DAG

Astrid har kappat på sig och Bebis Lasse i famnen. Marie står redo att ta honom.

ASTRID

Jag hämtar honom så fort rättssaken är över.

Marie nickar, väntar redo men Astrid blir stående och tittar på Bebis Lasse.

MARIE (DANSKA)

Nu tager jeg ham.

Astrid kramar honom, Marie sträcker sig efter barnet och lirkar honom ur Astrids grepp.

MARIE (DANSKA)

Du skal gå nu, du skal nå dit tog.

Astrid känner sig fysiskt illamående, allt i hennes kropp protesterar mot att gå.

MARIE (DANSKA)

Nu tager du et skridt og så et skridt til og så et skridt til.

Astrid ser ut som att hon ska svimma, hon vänder sig mot dörren men blir stående.

MARIE (DANSKA)

Kom så, Astrid.

Astrid går mot dörren, ett steg i taget. Öppnar dörren ut mot vintern.

64 EXT/HÅBETS ALLÉ/DAG

Astrid lämnar villan. Hon går på den övervuxna trädgårdsgången, vänder sig om, men tittar sedan rakt fram, bort från villan, bort från Lasse. Hon går ut på vägen, det regnar och blåser kallt.

65 INT/ASTRIDS RUM/DAG

Astrid har feber. Hon gnyr. Mor hjälper henne av med kläderna.

MOR

Lyft armarna

Mor börjar försiktigt lösa upp Maries lindor, de är klistriga av mjölk, Astrids bröst är spända och blå och väldigt, väldigt ömma. Mor tvättar dem försiktigt.

Mor hjälper Astrid på med underkläderna igen. Hon lägger sig i sängen.

MOR

Nu lägger jag på de varma körsbärskärnorna.

Mor lägger en påse med uppvärmda körsbärskärnor på varje bröst.

MOR

Det tar lite tid innan det hjälper.

Astrid nickar.

ASTRID

Han döptes på sjukhuset. Han heter Lars.

Mor svarar med en kort liten nick, vänder påsarna med körsbärskärnor och reser sig upp.

ASTRID

Men jag kommer nog kalla honom för Lasse.

Mor svarar inte.

ASTRID

Hans fostermor heter Marie, hon har väldigt god hand med barn.

MOR

Jag kommer tillbaka om en stund och lindar in dig igen.

Astrid vill säga något men kan inte hitta orden.

MOR

Vi åker om en timme.

Mor går ut, Astrid blir ensam kvar.

66 EXT/LANDSVÄG/KVÄLL

Astrid sitter baktill på den hästdragna släden tillsammans med Stina, Ingegerd, Gunnar. De sitter under pälsar och filtar. Far håller i tömmarna, Mor sitter bredvid honom.

Gunnar lägger huvudet på Astrids axel.

67 INT/KYRKA/KVÄLL

Astrid sitter febrig bredvid Far, Mor, Gunnar, Stina, Ingegerd. Kyrkan är fylld med KYRKOESÖKARE, Mor nickar till en annan kvinna, PRÄSTEN predikar:

PRÄST

Då stod en Herrens ängel framför dem, och Herrens härlighet kringstrålade dem.

Blomberg sneglar. Han sitter med alla sina barn i kyrkbänken på motsatt sida. Berta tittar också på Astrid som skyndar sig att titta rakt fram.

Ett barn börjar gråta någonstans i kyrkan och Astrids kropp reagerar omedelbart, mjölken börjar rinna, hennes klänning blir våt. Astrid håller ihop kappan men den blir också våt.

PRÄST

Och de blevo mycket förskräckta. Men ängeln sade till dem: "Varen icke förskräckta. Se, jag bådard eder en stor glädje, som ska vederfaras allt folket ..."

Madicken sitter på bänkraden bakom Astrid, hon lägger en hand på Astrids axel och kramar den. Astrid sträcker sig diskret efter hennes hand och får en hopvikt lapp i sin hand.

Astrid viker upp lappen:

I MORGON KLOCKAN 10 SJÖN
DIN

68 EXT/SKOG/DAG

Astrid går snabbt genom den snötäckta skogen. Det snöar och hon fryser.

69 EXT/SJÖ/DAG

Det snöar. Astrid går genom skogen och ser nu Blomberg. Han går henne till mötes och sträcker ut armarna och omfamnar henne. Han har ett stort paket på marken.

BLOMBERG

Nu är du en mor, nu är du en vuxen kvinna.

Han kramar henne hårt.

BLOMBERG

Jag älskar dig, Astrid. Jag älskar dig och mina barn kommer att älska dig som sin egen mor, det vet jag.

Astrid vet inte vad hon ska säga, Blomberg släpper taget om henne.

BLOMBERG

Det var bra att du gick till kyrkan.

ASTRID

Var det?

BLOMBERG

Ingen har sett dig gravid, ingen har sett något barn.

Astrid tycks inte dela hans tillfredsställelse.

ASTRID

När är rättssaken klar?

BLOMBERG

Snart.

ASTRID

Den lilla människan. Vad har jag gjort?

Blomberg tar upp paketet.

BLOMBERG

Jag har en julklapp till dig.

Han överräcker paketet till henne, men då hon inte gör något annat än att titta på paketet så öppnar han det åt henne och tar fram en ny vinterkappa.

BLOMBERG

Du måste hålla dig varm.

Blomberg hjälper henne av med den gamla kappan och på med den nya.

BLOMBERG

Är du varm?

Astrid nickar, gör sitt bästa för att le.

BLOMBERG

Och här.

Blomberg räcker henne en liten sedelbunt. Hon tar den.

BLOMBERG

Du har inte förlorat honom, han är bara i Danmark och vi hämtar honom så snart vi kan.

Astrid låter honom krama hanne igen. Hon tittar rakt fram, osäker på vad som är upp och ner i hennes liv.

70 INT/HALL PÅ NÄS/DAG

Astrid kommer hem med den nya kappan på sig. Hon lägger den gamla kappan på en stol och knäpper upp den nya och tittar på den. Mor kommer in i hallen och hon vet mycket väl var den fina kappan kommer ifrån.

MOR

(off)

Du behöver inte gifta dig med honom.

Astrid vet inte vad hon ska svara.

MOR

Du behöver inte, du är snart utbildad sekreterare.

Astrid kan varken säga till eller från.

MOR

Vill du verkligen bli styvmor till Berta och alla hennes syskon?

Det är en tanke som kanske har börjat plåga Astrid. Mor ser att Astrid är på väg att gå.

MOR

Älskar du honom?

Astrid tvekar men nickar.

MOR

Du behöver inte, Astrid.

Mor nickar uttrycksfullt mot Astrid.

MOR

Du kan låta barnet stanna kvar i Danmark och återvända och glömma allt det här.

ASTRID

Ska jag lämna mitt barn?

MOR

Är inte hans fostermor en god mor?

Astrid ser osäkert på sin Mor och låter den frågan hänga obesvarad i luften. Mor tar upp den gamla kappan från stolen.

MOR

Den skänker vi till kyrkans insamling.

Mor går in i rummet igen. Astrid blir stående, hudlös och osäker.

70A INT/SOVKUPÉ/KVÄLL

Astrid står vid fönstret och tittar ut från den lilla sovkupén. Blomberg ligger på den nedersta britsen, hon vänder sig om och tittar på honom och vet inte vad hon känner.

Nu öppnar han ögonen och klappar på smala britsen.

BLOMBERG

Lägg dig här.

Astrid pressar sig ner bredvid honom. Han omfamnar henne och trycker henne till sig.

ASTRID

Reinhold, kan inte andas.

BLOMBERG

Jag kan andas åt dig.

ASTRID

Jag behöver nog andas själv.

Hon drar djupa andetag, han gör det samma. De andas in och ut, in och ut.

71 EXT/FÆRGE/DAG

UDGÅR

72 EXT/MARIES TRÄDGÅRD/DAG

Astrid, Blomberg och Marie står kring barnvagnen, Astrid tittar ner på Bebis Lasse.

ASTRID

Han är så stor! Han har verkligen vuxit!

MARIE (DANSKA)

Du må gerne tage ham op.

Astrid lyfter upp Bebis Lasse ur barnvagnen.

ASTRID

Oj, Lasse vad stor du är!

MARIE (DANSKA)

Vi er startet på tynd vælling.

ASTRID

Och han har hår!

Astrid rör försiktigt på hans skult, Blomberg sträcker sig fram och tar Bebis Lasse som börjar smågråta. Blomberg vagnar honom och bär honom runt i trädgården. Astrid tittar på dem och ler.

ASTRID

Hans rättssak är snart över.

MARIE (DANSKA)

Og du er uddannet sekretær nu?

ASTRID

Med diplom från Barlockinstituttet.

Astrid märker att Marie sneglar på henne.

ASTRID

Vad är det?

Marie tar hennes hand.

MARIE (DANSKA)

Godt du kom.

Astrid ler. Ja, det tycker hon med.

MARIE (DANSKA)

Vi skal da fejre dig, sådan med diplom og alting?

Astrid ler bara och tittar på Blomberg och Bebis Lasse.

73 INT/MARIES VARDAGSRUM/DAG

Astrid och Blomberg sitter i soffan och Marie ställer fram tekoppar på bordet.

MARIE (DANSKA)

Jeg er desværre løbet tør for portvin ... jeg har faktisk ikke rigtig noget vi kan skåle i?

I samma ögonblick kommer Carl in med en bricka med mjölk, socker och småkakor och Marie får en idé. Hon slår ut med armarna.

MARIE (DANSKA)

Velkommen til fejringen af frøken Astrid Ericsson som nu har fået diplom på at hun er sekretær.

Blomberg skakar leende på huvudet.

ASTRID

Du ler?

BLOMBERG

Sekreterare? Jag begriper fortfarande inte vad det ska vara bra för.

MARIE (DANSKA)

Man skal da kunne klare sig selv hvis det bliver nødvendigt.

BLOMBERG

Jag har sju moderlösa barn som väntar på en ny mor. Tro mig, det finns inte tid att leka sekreterare.

MARIE (DANSKA)

Uddannelse kan man aldrig få nok af.

Blomberg skakar leende och overseende på huvudet. Astrid tittar fram och tillbaka på dem.

MARIE (DANSKA)

Min mand døde for eksempel, du ved aldrig hvad livet byder ind med.

BLOMBERG

Jag ska ta hand om Astrid, punkt slut.

MARIE (DANSKA)

Punktum ligefrem?

Astrid ser på Marie, som inte har mycket till övers för hans invändningar.

MARIE (DANSKA)

Komma, jeg har nu tænkt mig at fejre Astrid og ønske tillykke med uddannelsen og det flotte diplom! BRAVO ASTRID!

Marie klappar händerna, Astrid ler och sneglar mot Blomberg som verkar lite stött. Astrid bestämmer sig för vem hon håller på och trotsar Blomberg.

ASTRID

Och det går rykten om att hon redan från den första har ett arbete på Svenska Bokhandelscentralen ...

MARIE (DANSKA)

Bravo!

ASTRID

Radioavdelningen.

Marie klappar händerna igen och nickar mot Astrid. Carl är med på noterna nu och sätter sig vid pianot och spelar en fanfar.

ASTRID

För att fira detta så serverar vi inte portvin, kanapéer eller marsipankaka.

Marie skrattar och säger mmmm. Carl spelar ännu en fanfar.

MARIE (DANSKA)

Glem ikke champagnen!

ASTRID

Just det! Det serveras ingen champagne, så vi skålar med ingenting.

De höjer sina osynliga glas och skålar högtidligt med varandra, även om Blomberg är aningen reserverad till hela föreställningsleken.

CARL (DANSKA)

Hørt, hørt, skål!

MARIE (DANSKA)

Skål, Astrid! Skål Reinhold!

BLOMBERG

Skål, skål, skål

CARL (DANSKA)

Skål, Astrid!

De dricker och nickar. Tekokaren i köket börjar vissla. Carl avslutar med slutfanfar vilket får alla att skratta.

74 EXT/FRAMFÖR SVENSKA BOKHANDELSCENTRALEN/DAG

Astrid tar sig hemtamt fram på gatan och in genom ingången till sin nya arbetsplats.

75 INT/KONTOR/DAG

Astrid skriver snabbt med alla fingrar på tangentbordet. Hon knogar på med att skriva av ett stenografblock, till skillnad från de två unga SEKRETERARNA som sitter vid ett annat skrivbord och fnissar och gör inte mycket alls.

Bakom en glasvägg syns ANSTÄLLDA 1, 2, 3

Astrids telefon ringer och hon tar den.

ASTRID

Svensk bokhandelscentralen, radioavdelningen,
Astrid Ericsson, god dag – ja, ett ögonblick, jag
kopplar vidare.

Astrid kopplar vidare, men får bara en kort paus innan telefonen ringer igen. Hon lyfter luren.

ASTRID

Svensk bokhandelscentralen, radioavdelningen,
Astrid Ericsson, god dag.

BLOMBERG

(Off/telefon)

Det är jag.

Astrid sneglar mot de andra sekreterarna och låtsas som att hon pratar i ett arbetsärende.

ASTRID

Hur kan jag stå till tjänst?

BLOMBERG

(Off/telefon)

Någon har sett oss tillsammans på hotellet.

Astrid förstår inte vad det betyder.

75A INT/REDAKTIONSLOKAL/DAG

Blomberg sitter på sitt kontor och pratar i telefon. (Obs, vi skiftar mellan de två kontoren.)

BLOMBERG

Nu har Olivia anlitat en handskriftsexpert som ska gå igenom ett av mina brev till förlossningskliniken. De vill bevisa att jag är Axel Gustafsson

Astrid håller masken och spelar vidare:

ASTRID

Ja?

BLOMBERG

Och hon har fått domaren att skjuta upp ärendet.

ASTRID

Jag förstår.

BLOMBERG

(Off/telefon)

Tack och lov att du är omyndig, de kan inte kalla in dig som vittne.

Astrid söker efter ord, men ger upp skådespelet och säger lågt:

ASTRID

Du sa att jag kunde ta hem honom?

BLOMBERG

(Off/telefon)

Jag kommer att betala så att du kan besöka honom. Jag betalar allt du behöver.

Astrid vänder ryggen till sekreterarna och viskar nästan.

ASTRID

Lasse är ett halvår nu!

BLOMBERG

Jag vet det, jag vet det.

ASTRID

Marie skrev just att har lärt sig att sitta själv!

BLOMBERG

(Off/telefon)

Jag skickar pengar.

Astrid sluter ögonen.

BLOMBERG

Jag gör vad jag kan.

Astrid nickar.

BLOMBERG

(Off/telefon)

Jag saknar dig.

Astrid nickar utan att svara.

ASTRID

Tack för samtalet, herr Gustafsson, jag ska se vad jag kan göra.

Astrid lägger på, sitter stilla ett ögonblick och återvänder sedan till sitt arbete.

76 EXT/PARK/DAG

UDGÅR

77 INT/MARIES KØKKEN/DAG

UDGÅR

77A EXT/KYRKOGÅRD/DAG

Astrid och Marie går med varsin barnvagn, Astrid går med Bebis Lasse, som nu är tio månader och som gråter lite. Hon vaggar honom men han gråter bara ännu högre.

Astrid vaggar förgäves barnvagnen. Hon lyfter upp honom men det hjälper inte.

ASTRID

Jag tror att han är hungrig.

MARIE (DANSKA)

Er du allerede sulten igen, Lassemand?

Marie tar upp Bebis Lasse, han har en brun fläck längs ena byxbenet.

MARIE (DANSKA)

Han skal bare have en ren bagdel.

ASTRID

Igen?

MARIE (DANSKA)
(skrattar)
Det er skruen uden ende.

77B EXT/KYRKOGÅRD/DAG

Marie håller den halvnakna Bebis Lasse medan Astrid försöker torka bort bajset med en blöja.

MARIE (DANSKA)
Sådan, så er du snart så god som ny.

Marie lägger tillbaka Bebis Lasse i vagnen, Astrid tar en my blöja och vill sätta på den, hon fumlar och den sitter fel, Marie tar över.

MARIE (DANSKA)
Se her.

Marie sätter snabbt på en blöja och sätter på honom byxor.

MARIE (DANSKA)
Det hjalp på humøret, hvaba?

Marie kittlar honom och får honom att le, Astrid känner ett styng av avundsjuka.

MARIE (DANSKA)
Når vi kommer hjem giver vi ham lige lidt talkum på nummeren, den er lidt rød.

ASTRID
Jag vet inte vad jag skulle göra utan dig.

Marie ler.

ASTRID
Du klarar allting själv, barnen, köksträdgården, allt.

MARIE (DANSKA)
Ja?

Marie bäddar om Bebis Lasse och tar den andra barnvagnen.

MARIE (DANSKA)
Nu kører vi de to røvere i søvn.

Marie fångar Astrids blick.

MARIE (DANSKA)
Nu må han også se at få den retssag overstået.

Marie går vidare

MARIE (DANSKA)

Tiden går.

Astrid ser på henne och börjar gå efter med sin barnvagn.

78 INT/VÆRELSE HOS MARIE/DAG

UDGÅR

79 INT/MARIES HALL/KVÄLL

UDGÅR

80 EXT/GATA I STOCKHOLM/KVÄLL

Astrid går i egna tankar på en gata i Stockholm, hon är på väg mot hotellet igen. Det verkar som att alla andra fotgängare är på väg åt motsatt håll.

81 INT/RESTAURANG PÅ HOTELL/KVÄLL

Astrid sitter framför Blomberg. Hon är tunn och trött. Han håller upp kaffe i hennes kopp. Han ler och ser hemlighetsfull ut. Det finns flera PAR runt om vid andra bord.

BLOMBERG

Jag blev dömd för otukt.

Astrid ser frågande på honom.

BLOMBERG

Domaren har sagt sitt, jag blev dömd för otukt.
Tusen kronor i böter.

ASTRID

Tusen kronor?

Astrid försöker förstå vad det innebär.

ASTRID

Du får inte fängelse?

BLOMBERG

Jag slapp undan med böter. Det är uppenbarligen ett billigt nöje att vara horkarl.

ASTRID

Inget fängelse?

BLOMBERG

Tusen kronor, varken mer eller mindre.

ASTRID

Du sa att du riskerade att hamna i fängelse.

BLOMBERG

Jag slapp undan med böter, allt ordnar sig.

ASTRID

Vi kan ta hem Lasse?

BLOMBERG

Ja.

Astrid ler ett lättat leende. Blomberg lägger sin hand på hennes.

BLOMBERG

Jag saknar dig så.

Astrid svarar inte, hon ser på honom och vet inte vad hon känner.

BLOMBERG

Jag har bokat ett rum åt oss.

Han sträcker sig fram och tar Astrids händer i sina.

82 INT/HOTELLRUM/KVÄLL

Astrid och Blomberg ligger i hotellsängen, de har haft sex. Han ligger med slutna ögon medan hon är väldigt vaken, hon sätter sig och sträcker sig efter sina kläder.

BLOMBERG

Vi är fria Astrid, vi kan göra vad i helvete vi vill.

Hon nickar, han tar fram en liten ask ur fickan på sina byxor, öppnar den och sträcker fram asken med ringen.

BLOMBERG

Gift dig med mig.

Astrid ser på ringen, på hans ansikte, vad är det för situation hon egentligen har försatt sig i? Hon pressar fram ett försiktigt leende.

BLOMBERG

Vårbröllop. Blommande äppelträd!

Han är otålig och reser sig upp, han tar ringen och sätter den på hennes finger. Den är för stor. Nu börjar tårar rinna ner för hennes ansikte.

ASTRID

Jag har så tunna fingrar.

BLOMBERG

Lilla älsklig, du ska inte gråta. Jag tar den till guldsmeden så får han ordna det.

Hon kan inte förmå sig att säga ja, Blomberg stiger upp ur sägen och tar fram en rulle med ritningar och breder ut dem på sängen, det är arkitekturritningar på ett hus.

BLOMBERG

Du måste se ritningarna.

ASTRID

Ritningarna?

BLOMBERG

Vi bygger om huset så att du kan få ett nytt kök.

ASTRID

Jaha?

BLOMBERG

Berta får flytta upp till övervåningen.

Oj, Astrid orkar inte tänka på Berta, hon börjar klä sig.

BLOMBERG

På så sätt kan vi ta hennes rum till Lasse, du måste ju höra om han är ledsen på natten.

Han kysser henne igen, den här gången mer liderligt. Men han märker att hon inte alls är med.

BLOMBERG

Lilla älskling?

ASTRID

Du sa att du kunde hamna i fängelse?

Blomberg måste återigen fokusera på rättssaken.

BLOMBERG

Ja.

ASTRID

Allt det här för pengar?

BLOMBERG

Det gick inte att veta på förhand hur det skulle gå.

ASTRID

Lasse har hållits gömd i Danmark i nästan ett år!

BLOMBERG

Din idé, Astrid, din kvinnliga advokat. Jag bad dig inte att ta honom till Danmark!

Astrid ser mållöst på Blomberg, han vill gärna slippa bråka.

BLOMBERG

För helvete, kan vi inte bara vara lyckliga? Gifva oss, bygga om köket och skapa en familj?

Astrid ser på honom utan att svara. Han tar hennes hand.

BLOMBERG

Jag älskar ju dig.

Astrid gömmer sitt ansikte i händerna och stönar. Blomberg försöker ta undan hennes händer så att han kan se henne.

BLOMBERG

Vad är det? Prata med mig!

Astrid fortsätter hålla händerna för ansiktet.

BLOMBERG

Astrid?

ASTRID

Jag kan inte.

BLOMBERG

Du kan inte?

ASTRID

Jag kan bara inte. Förlåt. Inte nu.

Hon klär på sig, han stirrar bestört på henne. Ska hon lämna honom?

ASTRID

Jag måste få tänka.

Astrid har nära till tårarna, hon vänder sig om och lämnar hotellrummet.

83 INT/HOTELLKORRIDOR/KVÄLL

Astrid går nerför korridoren, men nu kommer Blomberg springande efter henne, han tar tag i hennes arm igen och han är utom sig av förtvivlan.

BLOMBERG

Berätta vad som är fel!

ASTRID

Det gör ont!

BLOMBERG

Vad är det du behöver tänka över?

Astrid vet det knappt själv, Blomberg blir mer hårdhänt.

BLOMBERG

Vad behöver du tänka igenom? Du har knappt råd med mat. Du bor i ett kyffe. Din mor skickar en korv till dig då och då. Du kan inte ha ett barn hos dig.

Astrid skakar på huvudet, det vet hon alltför väl.

BLOMBERG

Du inser väl att penningpåsen stängs nu, va? Jag betalar inte för att du ska tänka.

ASTRID

Ja.

BLOMBERG

Men för helvete!

Han skakar hennes arm.

BLOMBERG

Vad har jag gjort?

ASTRID

Reinhold, det gör ont!

Blomberg släpper taget och börjar vädja till henne.

BLOMBERG

Säg vad jag har gjort fel? Är jag för gammal? Har jag inte gjort vad jag kunnat? Vi var ju så lyckliga!

De ser på varandra, Blomberg är fullkomligt rådvill.

BLOMBERG

Älskar du mig inte?

Astrid letar efter orden, men det är svårt. Hennes röst ä väldigt svag.

ASTRID

Jag vill bara få hem Lasse och få lite tid.

Astrid backar bara och börjar gå utmed korridoren.

BLOMBERG

Hur ska du klara dig utan mig?

Blomberg tittar vanmäktigt efter henne, hon skyndar sig iväg.

83A INT HOTELLOBBY/KVÄLL

Astrid springer nerför trapporna, hon tränger sig förbi HOTELLGÄSTER för att komma till utgången.

84 EXT/FORAN HOTEL/AFTEN

UDGÅR

85 INT/GANG PÅ PENSIONAT/DAG

UDGÅR

85A INT/TRAPPHUS PÅ PENSIONAT/DAG

Astrid står i trapphuset och pratar i telefonen. Hon försöker kontrollera sina känslor.

ASTRID

Jag kan inte komma nu. Jag har inte fått pengar än.

MARIE (DANSKA)

(off/telefon)

Jeg er ked af at høre at det ikke går med jer.

Astrid nickar och svarar inte, Flicka 1 och 2 passerar på väg ut.

ASTRID

Hur mår Lasse?

MARIE (DANSKA)
(off/telefon)
Lasse er glad, Astrid.

Astrid hör svaga ljud av danska pojkrop i bakgrunden.

ASTRID
Jag kan höra honom.

Astrid hör att Marie viskar till Lasse: "Kom, Lasse."

MARIE (DANSKA)
(off/telefon)
Sig noget til Lassemamma.

Det hörs prasslande ljud i telefonen, Lasse andas i luren, Astrids ögon tåras men hon försöker låta glad.

ASTRID
Hej, Lasse, hej lilleman. Mår du bra?

Lasse andas bara, i bakgrunden försöker Marie få honom att prata: "Kom Lasse, fortæl hvad dig og Esse gjorde i morges?"

Tyst. Sedan tar Marie telefonen igen.

MARIE (DANSKA)
(off/telefon)
Han nikker, men der kommer ikke rigtig nogen ord ud.

Astrid orkar inte prata mer.

ASTRID
Jag lägger på nu, Marie. Jag har inte råd att prata mer.

MARIE (DANSKA)
(off/telefon)
Skal du lige sige farvel til Lassemama?

Astrid kämpar med att hålla tillbaka tårarna. Det prasslar i luren igen.

ASTRID
Hejdå, Lasse!

Inget svar. Bara ljudet av hans andetag. Till slut lägger Astrid uppgivet på luren med ett litet klick.

85B EXT/GATA I STOCKHOLM/DAG

En matt men bestämd Astrid går med Saga, som håller Astrid under armen.

SAGA

Hur gick intervjun på Automobilklubben?

ASTRID

Jag hoppas att det gick bra, lönen är bättre. Får jag det så kan spara pengar till en annan lägenhet.

SAGA

Vi håller tummarna.

Astrid nickar, det är också vad hon gör.

86 EXT/FRAMFÖR STADSBIBLIOTEKET/DAG

Astrid och Saga närmar sig det imponerande Stadsbiblioteket.

87 INT/INNE I STADSBIBLIOTEKET/DAG

Astrid går runt på stadsbiblioteket och har redan valt en bok, hon får syn på en POJKE, 8 år, som står lite vilsen bland bokhyllorna.

SAGA

(off)

Vad har du lånat?

Astrid vänder sig om och Saga tar boken som Astrid har valt och tittar på ryggen.

SAGA

Svält av Hamsun.

Saga glömmer att viska och tittar förargat på Astrid:

SAGA

Svält?

Astrid nickar.

SAGA

Vi har inga pengar, din mammas mat är slut och du lånar en bok som heter Svält?

Saga bläddrar lite i boken.

ASTRID

Igen. Jag har läst den två gånger.

SAGA

(Läser upp)

Jag hade kommit in i svältens vilda vanvett; jag var tom och fri från smärta och mina tankar var tygellösa.

Astrid vänder sig om för att titta efter POJKEN, men han är borta

SAGA

Festligt.

Saga tar Astrid under armen

SAGA

Varför lånar du inte en bok med kärlek?

Saga drar Astrid mot utgången.

88 INT/KONTOR PÅ KAK/DAG

Astrid arbetar vid sin skrivmaskin. KOLLEGA 1 och 2 arbetar vid det andra bordet. Astrids nye chef, STURE LINDGREN, 30 år, kommer fram till hennes skrivbord. Hon ser knappt upp från sitt arbete.

ASTRID

Ja?

STURE

Årsboken.

Sture håller fram en bunt manussidor.

ASTRID

Ja?

Kollega 1 vill gärna fråga Sture om något.

KOLLEGA 1

Herr Lindgren?

STURE

Strax.

(Till Astrid)

Jag bad att få rättade bildtexter, men det är inte gjort.

Astrid tittar på framsidan av manusbunten.

STURE

Och det är inte heller korrekturläst, det skulle väl vara klart idag?

ASTRID

Det där är ju det gamla manuskriptet?

Astrid har en annan manushög på bordet, hon klappar på det.

ASTRID

Det nya ligger här och alla bildtexter är rättade och jag har läst korrektur på resten.

Astrid och Sture ser på varandra, utan att röra en min kastar han det inaktuella manuset över axeln som landar överallt på golvet. Kollega 1 och 2 ser förskräckt upp och även Astrid är för ett kort ögonblick lite paff.

STURE

Som sagt, det manuset ska skickas till tryckeriet idag.

Sture klappar på det rättade manuset

ASTRID

Ett bud är på väg.

STURE

Allt är med andra ord i sin ordning.

ASTRID

Ja.

STURE

Utmärkt, tack.

ASTRID

Tack själv.

Sture tittar på manussidorna som han kastade över axeln.

STURE

Det ligger en massa papper på golvet.

Astrid tittar på Sture och spelar med i leken.

ASTRID

Jag vet inte hur det har gått till.

STURE

Kontorschefen tar på sig det.

Sture böjer sig ner och samlar ihop manussidorna, han står djupt nerböjd och när han är klar går han in på sitt kontor, Astrid tittar på honom när han går iväg.

89 EXT/GATA I STOCKHOLM/DAG

Astrid går hemåt i egna tankar, men nu får hon syn på Blomberg som står vid hennes port och väntar.

ASTRID

Hej?

Blomberg nickar avmätt.

ASTRID

Hur går det?

BLOMBERG

Du svarar inte på mina brev.

Astrid tvekar, skakar på huvudet.

BLOMBERG

Har du överhuvudtaget läst dem?

Astrid nickar.

BLOMBERG

Vad har du för framtid tror du?

ASTRID

Det vet jag inte.

BLOMBERG

Vi har en vacker pojke tillsammans, jag älskar dig, jag vill ge oss ett gott och anständigt liv, dig, mig, barnen.

ASTRID

Det vet jag att du vill.

BLOMBERG

Och du, vad kan du erbjuda vår son?

ASTRID

Jag tjänar mina egna pengar och sparar. Jag har snart råd med ordentligt rum och kommer att hämta Lasse då.

Blomberg ser att han inte når fram till henne.

BLOMBERG

För helvete, kvinna! Varför kan vi inte bara vara lyckliga tillsammans?

Astrid ser på honom, ja, varför kan de egentligen inte det?

ASTRID

Du talade så fint, alla dina ord och ljus och frihet.

BLOMBERG

Ja?

ASTRID

Men det var bara ord, man kunde skrämma iväg dig, det kostade inte mer än tusen kronor.

Blomberg ser uppgivet på Astrid.

ASTRID

Min kärlek försvann, den dog ut.

Astrid ser på honom, skakar på huvudet.

ASTRID

Jag älskar dig inte.

Orden träffar Blomberg i veka livet. Han försöker att bibehålla sin värdighet och stolthet

BLOMBERG

Jag utgår från att det finns någon annan.

ASTRID

Det finns inte någon annan och det kommer inte någon annan. Jag kommer inte förälska mig igen.

BLOMBERG

Det undrar jag.

Blombergs ögon väller upp, han nickar. Även Astrids ögon tåras, han för in handen i innerfickan. Hon lägger sin hand på hans arm.

ASTRID

Jag vill inte ha dina pengar.

BLOMBERG

Pengar?

Han tar fram en näsduk.

BLOMBERG

Jag vill ge mig ditt hjärta.

Han torkar sina ögon, snyter näsan och viker ihop näsduken igen. Ser på henne och sjunker ihop en aning.

BLOMBERG

Farväl.

Astrid mimar ett farväl, Blomberg nickar och går. Astrid tittar på honom och känner ett litet styng i hjärtat.

90 INT/UTHYRNINGSRUM/DAG

Astrid, Saga och en kvinnlig HYRESVÄRDINNA går runt i ett tomt rum, här finns ett bord, två stolar, en säng och i övrigt ingenting.

HYRESVÄRDINNA

Som sagt, det har egen ingång och har morgonsol.

Astrid tycker om det lilla uthyrningsrummet, Saga tittar ut genom fönstret.

HYRESVÄRDINNA

Toaletten och köket ligger i slutet av gången och det finns badhus strax bortanför parken.

Astrid tar sats för att berätta något.

ASTRID

Det är en sak – jag har en son.

HYRESVÄRDINNA

Hur gammal är han?

ASTRID

Två och ett halvt.

Astrid ler osäkert till Hyresvärdinnan.

ASTRID

Jag ska se till att han inte stöjar.

Hyresvärdinnan ser på Astrid som letar efter något mer att säga.

HYRESVÄRDINNA

Min dotter har en barnsäng som inte används längre.

Hyresvärdinnans telefon ringer inne i vardagsrummet. Hyresvärdinnan ler urskuldande och går ut för att ta samtalet. Saga går fram till Astrid.

SAGA

Här kan ni få det bra.

Astrid ser sig omkring och försöker föreställa sig sitt nya liv.

SAGA

Men jag kommer att sakna dig något förfärligt.

ASTRID

Alldeles förfärligt.

Astrid och Saga kramar varandra hårt i det tomma rummet.

91 INT/VÆRELSE PÅ PENSIONAT/DAG

UDGÅR

92 EXT/MARIES TRÄDGÅRD/DAG

Sommar, Astrid och Marie sitter på trappan ut till trädgården, LASSE, som är 2 ½, och den lilla pojken, ESSE, 3, plockar jordgubbar i landet och lägger dem i varsin skål.

ASTRID

Hon jag hyr av kan ta hand om honom när jag arbetar och jag har fått låna en barnsäng av hennes dotter.

MARIE (DANSKA)

Det lyder da godt.

Marie ropar till pojkarna.

MARIE (DANSKA)

(till pojkarna)

Kun de helt røde, ikke?

ASTRID

Ska jag säga det?

MARIE (DANSKA)

Jag tænkte vi kunne gøre det sammen, forklare ham at nu skal han bo hos dig.

ASTRID

Hur ska jag säga det?

MARIE (DANSKA)

Vi siger at du har fået et nyt sted at bo, hvor Lasse osse kan være, han ved jo godt du er hans mor

Nu lämnar Lasse och Esse jordgubbslandet och visar upp skålarna för Marie.

ESSE (DANSKA)

Se!

MARIE (DANSKA)

Fint, så går I ind og nipper dem.

ASTRID

Oj, vad många du har plockat, Lasse!

Lasse svarar inte. Han håller upp skålen för Marie.

LASSE (DANSKA)

Se mine, mor.

Det sårar Astrid. Marie känner det.

MARIE (DANSKA)

Flot, Lasse, ind og nip.

Lasse följer efter Esse in i huset, Marie sneglar på Astrid.

MARIE (DANSKA)

Han hører jo at Carl kalder mig mor, Esse kalder mig mor, vi snakker meget om dig, om Lassemamma

ASTRID

Låt oss vänta med att berätta för honom till i morgon. Jag har precis kommit.

Nu ropar Lasse från huset.

LASSE (DANSKA)

(off)

Mor? Kom og se hvad Esse gør! MOR?

Marie reser sig och går in. Astrid väntar ett ögonblick innan hon går in.

93 INT/MARIES MATSAL/KVÄLL

Astrid plockar ihop tallrikarna, hon, Marie, Esse och Lasse har ätit middag. Pojkarna hjälper till lite grann.

MARIE (DANSKA)

Nu børster vi tænderne og så putter jeg Esse og Lassemamma putter Lasse.

LASSE (DANSKA)

Du skal sove med mig, ikke hende.

MARIE (DANSKA)

Lassemamma er her, så Lassemamma putter dig.

Astrid strækker sig fram för att lyfta upp Lasse.

ASTRID

Kom.

LASSE (DANSKA)

(till Marie)

Du skal, du skal, du skal.

MARIE (DANSKA)

Hør nu hvad der bliver sagt!

LASSE (DANSKA)

Du skal, Mor! Du skal!

Astrid ler och smeker hans nacke.

ASTRID

Jag kan några riktigt bra historier.

LASSE (DANSKA)

Jag vil ikke have hende!

Lasse slår sig fri och springer ut i köket. Esse tittar på de två vuxna och följer sedan efter. Lasse gråter högljutt i därute.

MARIE (DANSKA)

Jag går lige ud til ham.

Marie följer efter pojkarna och Astrid står kvar ensam. Hon hör Maries låga stämma ute i köket. Men det enda ord som hörs klart och tydligt är när Lasse säger NEJ!

Marie tittar in till Astrid.

MARIE (DANSKA)

Han er træt, lang dag, det er måske bedst at jeg lægger ham?

Astrid nickar. Marie försvinner.

94 INT/MARIES VARDAGSRUM/KVÄLL

Astrid sitter i mörkret i soffan. Nu tänder Marie ljuset och tittar på henne.

MARIE (DANSKA)

Astrid?

ASTRID

Jag är inte hans mor.

Marie ska precis invända, men Astrid fortsätter:

ASTRID

Jag kan ju inte ta med honom hem.

MARIE (DANSKA)

Du er hans mor.

ASTRID

Hans hem är ju här. Han känner inte mig. Han älskar dig.

Marie letar efter ord.

ASTRID

Jag är rädd för att göra honom illa.

MARIE (DANSKA)

Hvad er det du siger?

Astrid får tårar i ögonen. Marie vill trösta men vet inte hur, vet inte vad hon ska säga.

ASTRID

Det är ju klart att Lasse vill vara med dig. Var annars? Vem är hans mor nu?

De är båda tysta ett tag, Marie försöker igen:

MARIE (DANSKA)

Du har født ham, Astrid, han er din søn.

Astrid sluter ögonen.

MARIE (DANSKA)

Jag har bare passet på ham.

Astrid svarar inte.

MARIE (DANSKA)

Han er din søn.

Nu ropar Lasse från sitt rum.

LASSE (DANSKA)

(off)

MOOOOR?!

Det talar för sig själv. De två kvinnorna tittar på varandra.

LASSE (DANSKA)

(off)

MOOOORRR?!

ASTRID

Han ropar på dig.

Marie reser sig och går ut. Astrids tårar rinner nerför kinderna. Hon gör inget för att hejda gråten. Hon håller för munnen för att det inte ska höras.

95 INT/MARIES VARDAGSRUM/DAG

Astrid är klar att gå. Lasse och Esse leker med bilar på golvet. Marie ser forskande på Astrid och är på väg att hejda henne från att gå.

ASTRID

(till Lasse)

Nu åker jag hem.

Lasse nickar, men är mer upptagen med Esse och bilarna.

MARIE (DANSKA)

Lasse, du skal sige ordentligt farvel til Lassemamma.

LASSE (DANSKA)

Farvel.

Astrid ler och lägger en hand på pojkens kind och sluter ögonen.

ASTRID

Farväl.

Det är så mycket Marie vill säga, men orden kommer inte fram. Hon sträcker ut för att ta Astrids hand, men Astrid backar.

Tystnaden är väldigt påtaglig. Astrid vänder sig om, hon tvingar sig själv att gå utan att vända sig om och titta på Lasse, tvingar sig själv att gå iväg.

Marie står kvar, sätter sig ner bredvid Lasse och stryker honom i nacken.

96 INT/FESTSAL PÅ FINT HOTELL/KVÄLL

Astrid står i en festklänning. Hon är smal och olycklig. Den överdådiga salen är fylld med livliga GALAGÄSTER. Hon håller ett glas champagne i handen, Sture står bakom henne.

Astrid tömmer glaset. Nu klinkar en äldre DIREKTÖR i sitt glas för att hålla tal.

DIREKTÖR

Välkomna till årets galafest för Kungliga Automobilklubben! Jag kan lugna alla med att vi alldeles strax kommer att sätta oss till bords.

Skratt. Astrid tar ännu ett champagneglas.

DIREKTÖR

Men innan tycker jag att vi ska höja våra glas och skåla för ännu ett gott och framgångsrikt år för bilismen!

Alla skålar och dricker. Sorlet bryter ut igen. Astrid tömmer det mesta i sitt champagneglas.

STURE

(off)

Skålar vi fortfarande för bilismen?

Astrid känner sig ertappad och ler stelt. Sture står bakom henne och ler.

STURE

Och tack för dina mötesanteckningar, de är mer underhållande än mötena.

ASTRID

Länge leve bilismen.

Astrid lyfter sitt glas, dricker upp det sista i glaset och undviker Stures blick.

97 INT/FESTSAL 2 PÅ FINT HOTELL/KVÄLL

Det är dans till levande ORKESTER efter middagen, salen är fylld med valsande Galagäster. Astrid som är full dansar för sig själv, det är inte vals precis. Hon stöter till ett par av de andra gästerna.

Sture ser det och går fram till henne, han tar ett danstag och börjar dansa med henne, men Astrid gör sig fri och dansar för sig själv, snubblar till och ramlar till golvet.

Sture hjälper henne upp.

STURE

Ska jag inte ringa efter en taxi åt dig?

Astrid vacklar bara mot utgången, Sture följer efter henne.

98 INT/TRAPPENTRÉ PÅ FINT HOTELL/KVÄLL

Astrid har fått sin kappa och samtidigt som hon går nerför trapporna tråcklar hon med att få in armen i kappan.

99 EXT/GATA I STOCKHOLM/KVÄLL

En full och olycklig Astrid kommer ut från hotellet, hon står ostadigt ett tag och börjar sedan gå. Sture kommer ut efter henne och börjar gå efter. Det regnar.

De går så ett tag, hon framför honom. Hon stannar, vänder sig om och tittar med grumliga ögon på honom.

ASTRID

Kan jag hjälpa herr Lindgren med något? Ett festligt referat eller en bildtext?

STURE

Jag vill bara se till att du kommer hem ordentligt.

ASTRID

Jag klarar mig.

STURE

Det betvivlar jag inte.

Hon blir stående och tittar på honom. Kanske inte för länge.

STURE

Är det något fel?

ASTRID

Du är min chef, vi ska inte prata om privata saker.

STURE

Då är vi tysta.

Tystnad. Så lutar hon sig fram, han flyttar sig inte bakåt och det hade kunnat bli en kyss, men sedan hon tar ett par steg tillbaka och skakar på huvudet åt sig själv och slår honom lite bryskt i bröstet.

ASTRID

God morgon! Sockerdricka!

Astrid vänder sig om och går. Sture står kvar ett ögonblick och tittar efter henne, sedan vänder han sig om och går åt andra hållet.

100 INT/UTHYRNINGSRUM/KVÄLL

Astrid står ensam på sitt rum, fortfarande med kappan på sig. Barnsängen står mot ena väggen, hon stirrar modlöst på den, sedan lutar hon sig fram och slår pannan mot sängkanten.

Det gör hon igen och igen och igen.

101 INT/STURES KONTOR/DAG

Astrid knackar på den öppna dörren och sticker in huvudet. Sture står på en stol för att nå en ringpärm högt upp på en hylla.

ASTRID

Hallå?

Sture ser ned på henne och kliver ner från stolen.

STURE

Ja?

ASTRID

Jag vill be så mycket om ursäkt ... för mitt uppträdande.

STURE

Ursäkten är mottagen.

Astrid tvekar, men Sture vill uppenbart inte säga något mer.

ASTRID

Eftersom jag inte dricker ... vanligtvis, så – beklagar, jag blir så fruktansvärt dum när jag dricker.

STURE

Det känner jag till alldeles utmärkt. Alkohol är källa till många dumheter.

ASTRID

Det kommer inte att ske igen. Jag ber om ursäkt.

Sture mycket allvarligt på henne.

STURE

God morgon. Sockerdricka.

Astrid ser osäkert på honom och försöker hålla tillbaka ett leende. Hon går ut och stänger dörren efter sig.

102 EXT/FRAMFÖR SJÖN/DAG

Vinter. Astrid sitter och snörar på sig ett par skridskor, hon kämpar med skosnörena. Gunnar, Ingegerd och Stina skrinnar redan, Mor tittar på.

Astrid försöker resa sig, men hon ger upp, låter sig falla bakåt och ligger i snön och rör sig inte, Mor går fram till henne.

MOR

Kom upp, Astrid.

Mor hjälper henne att sitta igen.

MOR

Du får inte bli kall.

Mor börster snön bort från hennes ansikte, ur hennes hår.

MOR

Du gjorde det rätta.

Astrid svarar inte, är inte säker på vad som är rätt eller fel, hon börjar snöra upp skridskorna.

Astrid kämpar med att lossa skosnörena, Mor låter henne sitta.

Astrid går mellan träden med skridskorna över axeln, bort från de andra.

102 A int/vardagsrummet/dag

103 INT/KÖKET PÅ NÄS/DAG

Astrid bläddrar håglöst i en bok. Gunnar håller upp kaffe åt henne, Stina spelar på den lilla orgeln i rummet intill, hon är inte särskilt duktig. Far läser tidningen i en länstol.

Xx hvor er du belvet stor?

En julgran står och tronar inne i vardagsrummet.

Mor kommer in till dem och lämnar ett brev åt Astrid. Det är postat från Danmark.

MOR

Till dig.

Astrid öppnar kuvertet och läser. Mor håller ett öga på henne. Astrid reser sig sakta upp när hon läser det sista.

ASTRID

Marie är sjuk. Det är allvarligt.

Astrid ser på föräldrarna. Mor är tyst. Far flackar med blicken. Gunnar och Stina vågar inte blanda sig i.

ASTRID

Hon frågar vad jag vill göra med Lasse?

MOR

Göra med honom?

Astrid tittar på brevet igen.

ASTRID

Det är allvar, hon är allvarligt sjuk. Tänk om hon dör?

MOR

Nu måste du vara bestämd.

Astrid tittar bara på Mor, som om hon är på väg att få nog.

ASTRID

Det kan jag inte! Han är ensam i världen! Mitt barn! Ditt barnbarn!

Mor söker förgäves efter ett svar.

ASTRID

Är du inte min mor? Är mitt barn inte ditt barnbarn?

Det svarar Mor inte på. Hon tittar bara rakt fram, det får Astrids humör att brisera. Hon skriker högt och häftigt och hon fortsätter att skrika.

Astrid springer ut. Far tittar på Mor och det ser ut som att även han har fått nog. Far går efter Astrid.

104 INT/ASTRIDS RUM/DAG

Astrid slänger ner sina kläder i en resväska. Far knackar på dörren och öppnar.

FAR

Din mor vill dig det bästa.

ASTRID

Du tycker kanske också att jag ska glömma honom.

FAR

Din mor är orolig för dig och hur det ska gå, hon tänker på dig dag som natt.

Astrid pratar utan att vända sig om.

ASTRID

Är du min far?

FAR

Ja.

ASTRID

Har jag ett barn?

Far nickar.

ASTRID

Är han ert barnbarn?

FAR

Jag vet inte vad jag ska säga.

ASTRID

Vad är det för svar?

FAR

Jag vet ingenting.

ASTRID

Du är min far och du vet inget?

Astrid går förbi honom med sin resväska, Far ser hjälplöst efter henne, i det samme kommer op fra trappen.

104A INT/ENTRÉ PÅ NÄS/DAG

Astrid sliter ner kappan från hängaren, Far kommer ner från hennes rum, Mor kommer till dörren. Astrid talar till de båda.

ASTRID

Jag kommer inte tillbaka förrän jag kan komma hit med mitt barn! Ert barnbarn! Förstår du det, far?

FAR

Ja. Jag förstår.

Det gör inte Astrid på bättre humör, hon tar tag i den tunga resväskan och marscherar ut, hon slänger inte dörren efter sig. Far går fram och stänger den, Han vänder sig om och ser på Mor.

FAR

Hanna? Älskade Hanna?

Hanna börjar gråta, Far blir stående, han gör inget för att trösta henne utan låter henne bara fortsätta gråta.

105 EXT/MARKVEJ/DAG

UDGÅR

106 EXT/GATA I VIMMERBY/DAG

Astrid banker på dörrklappen till Blombergs hus. Hon väntar. Nu öppnar Berta dörren och de två flickorna ser på varandra. Astrid måste åsidosätta sina skamkänslor.

ASTRID

Är din far hemma?

Berta tittar kyligt på henne och skakar sedan på huvudet.

ASTRID

Vet du när han är hemma?

BERTA

Nej.

Astrid försöker förklara sig.

ASTRID

Det här handlar om Lasse. Jag måste till Köpenhamn och jag har inga pengar.

BERTA

Du är precis som de andra. Ni är bara ute efter hans pengar.

ASTRID

Jag har en returbiljett till Stockholm, det är det enda jag har.

Berta bara ser på Astrid.

ASTRID

Lasses fostermor är sjuk.

BERTA

Du ska hålla dig borta från min far, och du ska hålla dig borta från mig.

ASTRID

Jag har ingen annan att fråga. Jag har bara hans far.

Berta rycker på axlarna.

ASTRID

Lasse är också din bror.

Berta tittar på henne och hennes ögon börjar tåras, sedan försvinner hon i huset, men låter dörren stå öppen. Astrid väntar, men bara för ett ögonblick för Berta är tillbaka med några sedlar.

BERTA

Här.

Astrid nickar ett tack, ser på Berta, men de är båda för rörda för att tala. Astrid skyndar sig ner mot stationen.

Astrid börjar småspringa, ett ÄLDRE PAR går åt sidan och tittar på henne.

107 EXT/SMÅLAND/DAG

UDGÅR

108 INT/TOGKUPE/DAG

UDGÅR

109 INT/STURES OPGANG/AFTEN

UDGÅR

110 INT/STURES LEJLIGHED/AFTEN

UDGÅR

111 INT/GÅNG I TÅG/KVÄLL

Astrid står i den smala gången. Hopträngd bland andra PASSAGERARE. Hon är rastlös och önskar att tåget kunde skynda på farten.

112 EXT/VILLAVEJ/AFTEN

UDGÅR

112A INT/MARIES HALL/DAG

Astrid kommer in i hallen, det är mycket tyst.

ASTRID

Marie?

Ingen svarar, Astrid öppnar dörren till sovrummet, hon förväntar sig det värsta.

113 INT/MARIES SOVRUM/DAG

Astrid ser på Marie som ligger och sover. Astrid går sakta fram, rör försiktigt vid Maries kind, hon sätter sig på sängkanten.

ASTRID

Marie?

Astrid stryker undan lite hår från Maries panna, nu vaknar Marie.

MARIE (DANSKA)

Hej, Astrid ... er du her?

Astrid nickar, tittar på Marie.

ASTRID

Hur är det med dig?

MARIE (DANSKA)

Det ved jeg knap nok.

ASTRID

Vad har hänt?

MARIE (DANSKA)

Jag faldt bare om, jeg var alene med Lasse og Esse, de løb ind og hentede naboen.

ASTRID

Vet de inte vad som är fel?

MARIE (DANSKA)

Det er hjertet, lægerne siger mit hjerte er for svagt.

Astrid tar Maries hand.

MARIE (DANSKA)

Lasse er hos min søster.

Maries röst brister:

MARIE (DANSKA)

Jeg kommer ikke til at have ham hos mig mere, jeg må opgive at have børn.

ASTRID

Vad ska jag göra?

Astrid ser förvirrat på Marie, de båda kämpar för att inte bryta ihop.

MARIE (DANSKA)

Du skal være hans mor.

Astrids kramar hårt Maries hand.

ASTRID

Jag är inte som du.

MARIE (DANSKA)

Du kan godt.

ASTRID

Kan jag?

MARIE (DANSKA)

Børn skal bare have kærlighed, masser af kærlighed og det har du i hvert fald.

Astrid ser inte övertygad ut.

MARIE (DANSKA)

Du kan godt, Lassemamma.

Marie nickar, Astrid lägger sig i sängen bredvid Marie. Hon lägger sig nära och Marie stryker henne över pannan och vi hör en barnröst:

BARNRÖST 5

(VO)

Hej Astrid. Jag har tänkt mycket på det du skriver i Bröderna Lejonhjärta. Att det finns saker man måste göra, även om det är farligt. Ibland måste jag försvara min lillebror mot andra pojkar. Jag tycker inte om det, men jag är tvungen att göra det. Annars är jag bara en liten lort och det vill jag inte vara.

Marie viskar: "Du kan godt." Astrid behöver inte överväga längre, hon vet att Marie har rätt, hon nickar.

114 EXT/GATA I STOCKHOLM/KVÄLL

Astrid och Lasse går i ett vinterkallt Stockholm. Lasse är tjurig och blyg. Det är snö i luften och lite FOLK på gatan. Astrid bär hans lilla resväska och tittar ängsligt på honom.

ASTRID

Vi är snart framme vid Sankt Eriksplan.

Lasse ser ned på sina fötter när han går. Astrid försöker desperat komma på glada saker att säga.

ASTRID

Och jag har lånat en fin säng åt dig.

Lasse svarar inte, han går i stå. Astrid böjer sig ner och lyfter upp honom.

ASTRID

Det är här framme, nummer fem.

Hon ler uppmuntrande till Lasse och går vidare med honom i famnen.

115 INT/UPPGÅNG/KVÄLL

Astrid och Lasse går uppför trappan till Astrids dörr.

ASTRID

Vi har ingen trädgård, men vi har en stor park inte långt bort.

Astrid kommer fram till dörren, tar fram sina nycklar och ler till Lasse.

ASTRID

Vi har egen ingång.

Hon ler, men Lasse tiger.

116 INT/UTHYRNINGSRUM/KVÄLL

Astrid och Lasse står i dörröppningen till rummet. Hon är lite nervös över vad han ska tycka.

ASTRID

Vad tycker du?

Lasse tittar bara på det lilla rummet och hostar lite.

ASTRID

Vi kan gå till lekplatsen i morgon.

Inget svar.

ASTRID

Då kan vi ses om vi hittar ett fint klätterträd.

Astrid smeker Lasses nacke, tar av hans rock och går in. Lasse blir stående i dörren.

ASTRID

Är du hungrig?

Lasse går till det närmsta hörnet, ställer sig med ryggen vänd mot Astrid och ansiktet mot väggen.

LASSE (DANSKA)

Jag forstår ikke hvad du siger.

Astrid ser på den lilla, envisa figuren som står där med ryggen till. Han hostar.

ASTRID

Kom så äter vi lite knäckebröd med sylt.

Astrid går bort och öppnar ett knäckebrödspaket. Lasse vänder sig långsamt och ser på. Astrid ler uppmuntrande.

Lasse bevekas, han sätter sig på stolen. Astrid ställer fram en tallrik med en knäckebrödssmörgås med sylt på.

ASTRID

Jag ska också ha en.

LASSE (DANSKA)

Jag vil gerne hjem til min mor.

Astrid ser vanmäktigt på den lilla olyckliga pojken.

117 INT/UTHYRNINGSRUM/KVÄLL

Lasse har pyjamas på sig, Astrid klappar på hans lilla säng.

ASTRID

Ska vi säga god natt?

LASSE (DANSKA)

Jag skal bede aftenbøn først.

Astrid nickar. Självlart. Lasse ställer sig på knä, knyter sina händer och ber aftonbön.

LASSE (DANSKA)

*Nu lukker sig mit øje
Gud Fader i det høje
I varetægt mig tag
Fra synd og sorg og fare
Din engel mig bevare
Som ledet har min fod i dag
amen*

ASTRID

Fint. Så säger vi god natt.

Lasse lägger sig i sängen, Astrid smeker hans panna.

LASSE (DANSKA)

Nu sover Mor og Carl og Esse.

Astrid lider. Lasse hostar och hon försöker avleda honom.

ASTRID

Vill du höra en godnattsaga?

Astrid försöker komma på en bra historia.

ASTRID

Jag kan en om en väldigt tjock gris, min farmor och farfars gris, som heter Gamla Skinkan.

Lasse protesterar inte och Astrid börjar:

ASTRID

Gamle Skinkan var en väldigt tjock och vacker gris som bodde i Småland i sin lerpöl.

Astrid ser på honom, han reagerar inte.

ASTRID

Ja, och vad är det för märkvärdigt med det? Jo, det ska jag säga. Gamla Skinkan tänkte att varför ska jag ligga i en lerpöl när människorna inte gör det. De ligger ju i sängar med lakan och kuddar och tapeter på väggarna.

Astrid gör en grimas. Lasse tittar på henne i ögonvrån.

ASTRID

Gamle Skinkan tänkte: Det här är inte rättvist! Jag vara där de andra är! Jag är lika bra som de är! Är vi inte lika inför Gud?

Astrid lutar sig fram för att berätta om Gamla Skinkans flykt, men hon kommer inte så långt eftersom Lasses ögon plötsligt väller upp.

LASSE (DANSKA)

Jag kan ikke lade være med at tænke på Mor.

Det gjorde ont, Astrid ser på Lasse som hostar igen.

118 INT/UPPGÅNG I HYRESVÄRDINNANS LÄGENHET/DAG

Tidig morgon. Astrid är på väg till arbetet. Hyresvärdinnan står i den öppna dörren.

ASTRID

Han sover fortfarande. Han var så trött och han har hostat mycket i natt.

HYRESVÄRDINNAN

Vad äter han till frukost?

ASTRID

Gröt, tror jag.

Nu hostar Lasse inifrån rummet och Astrid tvekar, hon hör hur illa det låter och vill inte gå.

HYRESVÄRDINNAN

Vi tar nog reda på det.

Astrid öppnar dörren och känner att hon måste ursäkta sig.

ASTRID

Jag kommer för sent.

Hyresvärdinnan nickar bara och Astrid stänger dörren efter sig.

119 INT/STURES KONTOR PÅ KAK/DAG

Astrid sitter framför Stures skrivbord och stenograferar. Han dikterar ett brev.

STURE

... komma, en sådan biltävling kommer både vara en underhållande och effektiv framstöt för bilismen

...

Han ser på Astrid som sitter med böjt huvud och väntar på mer.

STURE

... komma, och kan kombineras med en parad av indiska elefanter ...

Astrid ska just börja skriva det han har sagt, men så tittar hon upp på honom.

STURE

Det var ett skämt.

Astrid ler inte. Sture nickar, okej, det var inte roligt.

STURE

Vi tar det från bilismen, komma, bra reklam för de inblandade bilmärkena, fart och framtid ...

Astrid nickar och noterar.

120 EXT/PARK/DAG

Astrid och Lasse sitter på en parkbänk. Andra BARN med sina VUXNA leker kring några gungor och en sandlåda. Lasse sitter och hänger med slutna ögon. Han hostar om och om igen.

ASTRID

Vill du inte alls leka?

Han skakar på huvudet. Astrid känner på hans panna och smeker sedan hans kind.

ASTRID

Är det inget du vill göra?

Nej. Astrid nickar och ställer sig upp. Hon väntar på att han ska göra detsamma men han sitter bara kvar. Han verkar utmattad och rör sig inte, han hostar igen.

ASTRID

Jag tycker att den där hostan bara blir värre och värre.

Astrid tar honom i famnen, han är tung. Hon börjar gå hem, klart besvärad av tyngden.

121 INT/UTHYRNINGSRUM/DAG

Astrid och Lasse sitter vid deras lilla bord. Astrid har brett varsin smörgås med leverpastej som ligger på varsin tallrik. Lasse har också ett glas varm mjölk.

ASTRID

Ät, Lasse.

LASSE (DANSKA)

Jag kan ikke lide det.

ASTRID

Det är krokodilpastej, gjort på riktig krokodil.

Lasse sneglar på maten. Han är inte riktigt övertygad, men han tar ändå en liten tugga. Han rynkar på näsan.

ASTRID

Drick lite varm mjölk, då.

Lasse hostar.

ASTRID

Det är honung i.

Han svarar inte.

ASTRID (DANSKA/SVENSKA)

Mjölk. Mælk. Drik den inden den bliver kold.

LASSE (DANSKA)

Den er kold.

ASTRID

Det är för att du inte dricker den.

Lasse svarar inte. Astrid får en idé.

ASTRID

Äter du om jag pratar danska?

Lasse ser ut som att han kan gå med på det.

ASTRID

Vi kan låtsas att jag är Marie.

Lasse ser på henne med en viss förväntan.

ASTRID

(bruten danska)

Nå, Lasse, nu skal du være en stor dreng og spise dine madder og drikke din mælk med honning.

Lasse ser på Astrid, det är som att han tvekar. Är det roligt eller inte? Sedan bestämmer han sig:

LASSE (DANSKA)

Du taler mærkeligt.

ASTRID

Jag är svensk. Det är faktiskt du med.

LASSE (DANSKAS)

NEJ!

Astrid prövar på danska igen:

ASTRID (DANSKA)

Lasse, nu spiser du din mad og så leger vi en sjov leg bagefter.

LASSE (DANSKA)

Jag vil ikke være her.

Han stöter till mjölkglaset så att det skvätter ut. Han vill gå från bordet men Astrid tar honom i armen.

ASTRID

Du måste äta lite.

Lasse börjar plötsligt slåss för att göra sig fri. Astrid måste använda sina krafter för att hålla kvar honom. Hon försöker avleda honom.

ASTRID

Oj, vad stark du är! Herrejösses, du är en riktigt stark pojke!

Men stämningen förbyts inte och hon låter honom gå. Han lämnar bordet, ställer sig med ryggen till igen. Nu har Astrid fått nog.

ASTRID

Du ska göra som jag säger! Jag är din mor!

Lasse hostar. Han svarar inte och håller för öronen.

LASSE (DANSKA)

NEEEEEJJJJJ!

ASTRID

JOOOOO!

De ser på varandra, båda är lika överrumplade. Lasse håller fortfarande för öronen, Astrid vet inte någon levandes råd.

121A INT/UTHYRNINGSRUM/KVÄLL

Astrid sitter vanmäktig på sängkanten i nattlinne, Lasse sover oroligt, han hostar om och om igen. Hon är rädd och rådvill.

Hon bäddar in honom ordentligt och känner på hans panna.

122 INT/KONTOR PÅ KAK/DAG

Astrid har somnat vid sitt skrivbord. Sture närmar sig och ställer sig vid hennes bord och tittar på henne. Nu vaknar hon plötsligt till.

STURE

Stör jag?

Astrid ser sig hastigt omkring, Kollega 1 och 2 är upptagna vid sina skrivbord.

ASTRID

Jag skulle just skriva ... jag har ju flera saker liggande.

Astrid letar förvirrat bland pappersarken på skrivbordet.

STURE

Följ med mig.

Astrid reser sig upp och följer efter Sture, Kollega 1 och 2 utväxlar blickar.

123 INT/STURES KONTOR/DAG

Astrid följer efter Sture in på kontoret, han stänger dörren efter sig, Sture ser på henne och talar lågt.

STURE

Är allt bra?

ASTRID

Ja. Tack.

STURE

Det är inget som är fel?

ASTRID

Nej.

Sture nickar, tvekar, men så kommer det:

STURE

Det är fullt med stavfel i de brev du skrev ut i förmiddags, boken om bilferier har inte skickats till tryckeriet ... det är inte likt dig.

Astrid är väldigt trött och hon har inga ursäkter kvar längre, hon låter orden komma fritt:

ASTRID

Det är min son, jag har varit ensam med honom och han har bott på fosterhem i Danmark sedan han föddes och tills han fyllde tre, nu förstår han inte vad jag säger, han saknar sin danska mor, han hostar och hostar hela natten och jag sover inte och jag är rädd för att han ska dö.

Astrid kan inte möta hans blick, hon tittar ner i golvet.

ASTRID

Jag ska skriva om de där breven.

STURE

Hur länge har han hostat?

ASTRID

Länge.

STURE

Vad säger läkaren?

ASTRID

Jag har inte råd med läkare.

Det är tyst ett ögonblick.

STURE

Det här går inte.

ASTRID

Jag ska skriva om dem.

STURE

Jag skickar hem dig.

ASTRID

Du får inte avskeda mig, du får inte!

STURE

Jag avskedar dig om du inte går hem till din son.

ASTRID

Jag har ju massor av arbete att göra?

STURE

Det är en order, gå hem till din sjuka pojke och kom inte tillbaka förrän han är frisk.

Astrid ser länge på honom. Hon böjer huvudet framåt så att det vilar mot Stures bröst. Han står väldigt stilla och smeker sedan med en viss tvekan hennes kind.

ASTRID

Kysser du mig får du en på käften.

Sture försöker hålla tillbaka ett leende.

STURE

Jag ska göra mitt bästa för att behärska mig. Och nu går du hem.

Sture nickar, Astrid nickar och lämnar sedan hans kontor.

124 INT/UTHYRNINGSRUM/DAG

Astrid stoppar om en hostande Lasse, HYRESVÄRDINNAN knackar på dörren och sticker in huvudet.

HYRESVÄRDINNA

Doktorn är här.

ASTRID

Doktorn?

En UNG LÄKARE träder in, ler och sträcker fram handen till Astrid.

UNG LÄKARE

God dag, jag heter David Jansson, jag ska se till din son.

ASTRID

Jag har inte ringt efter någon läkare?

UNG LÄKARE

Sture Lindgren har skickat mig, vi känner vara sedan länge.

Astrid tvekar, Ung läkare tar fram sitt stetoskop ur väskan.

UNG LÄKARE

Och det kostar inget.

ASTRID

Han hostar och det låter så hemskt. Ibland kan han nästan inte andas och jag är rädd för att han ska dö.

UNG LÄKARE

Låt oss lyssna på honom.

Astrid går till barnsängen.

ASTRID

Kom Lasse, doktorn ska bara lyssna på dig nu.

Astrid och Ung läkare får upp Lasse i sittande ställning och Ung läkare lyssnar först på Lasses rygg och sedan på Lasses bröst.

UNG LÄKARE

Det är bra, Lasse, mycket bra.

Astrid följer Ung läkare till dörren, de talar lågt med varandra.

UNG LÄKARE

Det är kikhosta och det kan man inte riktigt göra något åt, naturen måste ha sin gång, men jag tittar till honom om en vecka.

ASTRID

Kommer han bli frisk?

UNG LÄKARE

Han kommer nog bli frisk.

Astrid ser osäkert på Lasse i barnsängen.

UNG LÄKARE

Han blir frisk.

ASTRID

Tack.

Ung läkare ler och går. Astrid står still ett tag, osäker på om hon ska våga tro på det.

124A INT/UTHYRNINGSRUM/KVÄLL

Samma natt, Lasse ligger i sin barnsäng, han hostar till en gång. Astrid sätter på sig sitt nattlinne för att lägga sig.

LASSE (DANSKA)

Jag kan ikke sove.

Han sluter ögonen, utmattad av att hosta. Astrid sätter sig på hans säng.

ASTRID

Jag tror inte att jag har berättat för dig om staden där man dricker sockerdricka och säger god morgon hela tiden?

Lasse skakar på huvudet. Han öppnar inte ögonen.

ASTRID

Det var en gång ett märkligt land och det hela började med att de stora blev arga på barnen och skickade iväg dem för att skämmas och barnen hamnade i ett nytt land där de slog sig ner. Alldeles ensamma ...

Lasse ligger stilla. Astrid undrar om han har somnat, men så hostar han och hon skyndar sig att återuppta berättelsen.

ASTRID

Så barnen var själva tvungna att ta hand om sig själva. Men de var ju bara barn så de visste ju inte vad de skulle göra.

Han ligger stilla, hostar inte.

ASTRID

Så de sov skavfötters i sängarna med fötterna på kudden. De tog på sig kläderna ut och in. De gick med högerskon på vänster fot och vänsterskon på höger fot och de sa god morgon även om det var natt.

Astrid sneglar på honom. Lasse ligger helt stilla. Det ser ut som att han sover. Hon tassar bort och lägger sig i sängen och blundar.

LASSE (DANSKA)

(off)

Hvad skete der så mere i historien?

Astrid lyfter på huvudet och tittar mot barnsängen.

ASTRID

Är du vaken?

LASSE (DANSKA)

Må jeg komme over til dig?

Astrid är osäker, var det sant det hon hörde?

ASTRID

Ja. Kom.

Lasse kryper ur sängen och kommer över till hennes säng. Hon lägger täcket över dem och de ligger tätt ihop.

LASSE (DANSKA)

Fortæl.

Astrid är alldeles överväldigad över att äntligen ha fått kontakt med sin son.

LASSE (DANSKA)

Vi kom dertil hvor børnene gjorde det på deres egen måde.

Lasse hostar ännu en gång.

ASTRID

Ja. Barnen gjorde allt på sitt vis. Men klättra i träd och dricka sockerdricka det kunde de. Ända från soluppgång till solnedgång klättrade de runt som apor, så när de vuxna saknade barnen och ville ha dem tillbaka, ja, då var barnen inte lätta att ha att göra med.

LASSE (DANSKA)

Hvad gjorde de så?

ASTRID

De vuxna ville ha tillbaka barnen som de hade varit tidigare, men barnen hade kommit på andra tankar och ville ha nya tider, nya roliga dagar ...

Astrid ser på Lasse, han stänger ögonen och trycker sig till henne. Hon är rörd och vågar knappt andas. De ligger så, nära intill.

BARNRÖST 6

(VO)

Kära Astrid. Min mormor passar mig och min syster när min mor och far har det svårt. Hon säger: Låt de små barnen komma till mig. Hon gillar att leka fast hon är gammal. Jag tror att du är likadan. Alla barn du har i dina böcker, det märks att du tycker om oss. Och du håller med oss, du förstår oss. Du är på barnens sida.

Lasse har somnat, Astrid smeker hans kind och hår.

124B INT/KONTOR PÅ KAK/DAG

Astrid är tillbaka vid sitt skrivbord, hon kan se att Sture sitter på sitt kontor, upptagen med att läsa.

Hon reser sig och går mot hans öppna dörr.

124C INT/STURES KONTOR/DAG

Astrid kommer in, stänger dörren och går fram till hans skrivbord. Han tittar förvånat upp på henne.

ASTRID

Du är en fin människa.

Sedan böjer hon sig ner och kysser honom plötsligt och innerligt. Sedan nickar hon och går ut igen. Sture sitter kvar lite förvirrad.

125 INT/TÅGKUPÉ/DAG

Astrid och Lasse sitter framför varandra i tågkupén. Lasse slukar allt utanför fönstret med sina ögon. Det är vår och grönskan prunkar. Astrid tittar mer på Lasse.

126 EXT/STATIONEN I VIMMERBY/DAG

LOKALPASSAGERARE stiger av tåget i Vimmerby, Astrid och Lasse kommer ut på perrongen. Lasse kramar hennes hand. Astrid försöker dölja hur nervös hon är.

Äldre dam 1 och Äldre dam 2 passerar förbi dem och tittar menande på Astrid och sedan Lasse och utväxlar sedan blickar med varandra. Astrid tittar rakt på dem och håller bestämt i Lasses hand.

Astrid tittar längs perrongen. Far står i änden. Astrid och Lasse går bort till honom.

ASTRID

Far ...

FAR

Välkommen.

Astrid lyfter sin hand som hon håller Lasse i.

ASTRID

Här är Lasse.

(till Lasse)

Och här är min far.

Far nickar och stiger fram. Han räcker Lasse sin hand.

FAR

Samuel August, och vad heter du?

LASSE (DANSKA)

Lasse.

Far blir rörd av den lilla handen i sin. Han harklar sig.

FAR

God dag, Lasse. Välkommen. Jag är din morfar.

Far och Astrid ser hastigt på varandra och Far tar Astrids resväska.

FAR

God dag, Lasse. Välkommen. Jag är din morfar.

De går tillsammans till hästvagnen.

127 EXT/GADE I VIMMERBY/DAG

UDGÅR

128 EXT/LANDSVÄG/DAG

Snart har de lämnat staden och kör in i barndomslandskapet, körsbärsträden släpper sina blombud, ett rosafärgat snöväder, Astrid tittar ut över barndomslandskapet.

Astrid ser ner på Lasse, hans lilla ansikte är uppslukat av det öppna landskapet.

129 EXT/FRAMFÖR NÄS/DAG

Hästvagnen kör in på gårdsplanen, Astrid hjälper Lasse ner. Far börjar spanna av hästarna, Astrid ser sig omkring.

FAR

Hon är i köket.

Astrid nickar.

FAR

Det kommer nog gå bra.

Astrid tar Lasse och går mot ingången.

129A INT/KÖKET PÅ NÄS/DAG

Astrid öppnar dörren till köket med Lasse i handen. Mor är ensam, hon vispar grädde och hör inte när de kommer in.

ASTRID

Här är vi.

Mor stannar upp, ser snabbt på Lasse och bort igen, hon torkar händerna på förklädet.

MOR

Ja ... där är ni.

Besvärande tystnad, Astrid går närmare, hon ser på Lasse.

ASTRID

Hälsa ordentligt på min mor.

Lasse sträcker fram handen till Mor, som först måste torka händerna igen på förklädet. Hon nickar, en aning formellt till Lasse.

MOR

Hej Lasse, jag heter Hanna.

Hanna nickar, Lasse backar och drar i Astrid, tar tag i henne och viskar:

LASSE (DANSKA)

Du må ikke gå fra mig.

ASTRID

Jag lämnar inte dig.

Astrid tar upp Lasse, Mor ser på dem.

MOR

Välkomna.

ASTRID

Tack, säger vi.

Mor återvänder till sin gräddbunke, hon behöver samla sig och börjar vispa igen.

130 EXT/TRÄDGÅRDEN BAKOM NÄS/DAG

Det är uppdukat med våfflor och bullar i trädgården. Alla sitter kring långbordet Far, Mor, Astrid, Lasse, Ingegerd, Stina, Gunnar, Dräng 1 och 2 och ÅLDRING. Piga 1 och 2 går runt och håller upp kaffe och ett bullfat går runt.

Madicken sitter också vid bordet. Hon och Astrid utväxlar blickar.

Lasse tittar storögt på en skål med grädde som står framför honom. Mor sitter mittemot honom. Nu kan inte Lasse hålla sig längre, han sticker in ett finger i gräddskålen. Men då får Mor syn på honom och hejdar honom, hon håller upp hans gräddiga pekfinger i luften.

Mor ser väldigt allvarlig ut, men sedan sticker hon också ett finger i grädden och slickar på det. Lasse ler och slickar på sitt finger.

Astrid ger Lasse en våffla med grädde.

MOR

Det är söndag imorgon.

ASTRID

Ja?

Mor har svårt att komma vidare.

MOR

Jag undrar om ni vill följa med till kyrkan?

Astrid ser på sin mor. Ja.

MOR

Om ni har lust.

ASTRID

Vi följer med.

De båda kvinnorna tittar på Lasse som äter med stor aptit.

131 EXT/HAVEN BAG NÄS/DAG

UDGÅR

131A EXT OCH INT/KYRKA/DAG

Astrid håller Lasse i handen, Mor, Far, Stina, Ingegerd, Gunnar går tillsammans med andra kyrkobesökare in i kyrkan.

Det är många som tittar på barnet, Far hälsar, Mor är nervös, hon nickar och tar Astrid under armen och de hittar bänkraden de ska sitta på, Mor verkar lättad över att de inte längre är i allas blickfång.

Astrid ser mot Blomberg som sitter med Berta och sin nya, unga FÄSTMÖ och resten av barnaskaran. Deras blickar möts. Blomberg nickar svagt.

Astrid nickar tillbaka, ler ett litet leende. Han tittar bort.

132 INT/KYRKA/DAG

Lasse sitter mellan Astrid och Mor och är redan uttråkad av prästens predikan.

PRÄST

Ty så säger HERREN: Först när sjuttio år hava gått till ända i Babel, skall jag se till eder och uppfylla på eder mitt löftesord att föra eder tillbaka till denna plats.

Lasse fingrar på psalmboken och Astrid lägger en lugnande hand på honom för att få honom att sitta still.

PRÄST

Jag vet väl vilka tankar jag har för eder, säger HERREN, nämligen fridens tankar och icke ofärdens, till att giva eder en framtid och ett hopp

...

Lasse fortsätter leka med psalmboken och Astrid tar nu den ifrån honom. Mor sneglar och försöker hålla tillbaka ett leende.

133 INT/ASTRIDS VARDAGSRUM/DAG

1987

Den åldrade Astrid har öppnat en hög med brev. De olika breven är skrivna med barnslig handstil på en rad olika språk. Utanför är det snö i luften.

BARNRÖST 2

(off)

Hej. Det är Ingvar igen. Vi har också skrivit en sång till dig. Vår lärare hjälpte oss men vi berättade vad den skulle handla om. Nu sjunger vi den så att du kan höra den:

Man kan höra barn tissla och rumstera, en mikrofon som knastrar, några fioler som börjar spela. Astrid lägger ifrån sig breven. Vi ser nu att rummet är fyllt med postsäckar med brev. Musiken tar över ...

134 INT/STADSBIBLIOTEK/DAG

1987

Vi ser samma Pojke som vi såg tidigare på Stadsbiblioteket, han börjar sjunga. En FLICKA tar över, sedan ett annat Barn och till sist faller en hel BARNKÖR in, de står placerade runtom i biblioteket, de är många:

BARN

*Mina fötter
Dom är snabba
Över ängen
Barnet ropa
Genom drömmen
Håll min hand
Jag är din*

*Du säger att jag
Kan krossa hjärtan av sten
Du säger ett barn
Är det vackraste som finns*

Sången fortsätter in i scenerna från Småland och fortsätter filmen ut.

135 EXT/SKOGSJÖ/DAG

Astrid och Lasse springer genom skogen ner till sjön.

Astrid och Lasse kastar stora stenar i vatten och försöker göra så stora plask som möjligt.

Lasse försöker ta upp en sten som är för tung för honom. Astrid hjälper honom och tillsammans kastar de ut den.

Nu sjunger barnkören andra versen:

BARN

(VO/körsång)

*Mina ögon
Dom vill skratta
Skär igenom
Mörka natten
Kastar ljuset
På ditt sinne
Låt oss leva
Du och jag*

*Du säger att jag
Kan krossa hjärtan av sten
Du säger ett barn
Är det vackraste som finns.*

136 EXT/ÄNG/DAG

Astrid och Lasse går över ängen och jagar iväg en fårscock. Astrid lär Lasse skrika GOD MORGON! SOCKERDRICKA! Han lär sig snabbt.

De springer och ropar medan barnkören sjunger sista versen.

Astrid och Lasse har sprungit sig trötta, de skrattar och faller omkull, ligger bredvid varandra i det gröna, ser upp mot den blå och väna vårhimlen.

Lasse trevar och hittar Astrids hand. De ligger på rygg och sluter ögonen och njuter av den svaga brisen, stillheten, luften, livet.

FADE TO BLACK